تیر یادونه
د نارنج کلاء "ناول" دوهمه برخه
Ketabton.com
لیکوال: نیک محمد "بارک"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ......

دا ناول دي ګران ملګري محمد داود رحماني او خور زينب علي ته او ټولو مينوالو ته ډالۍ وي چي هر وخت يي زما ملتيا کړيده او زه يې تشويق کړی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب په اړه

کتاب.................................تیر یادونه (نارنج کلاء ۲)

لیکوال.......................................نیک محمد بارک

کمپوز او ډیزاین............................... نیک محمد بارک

کره کتنه او نظر ....احمد مظهر درانی

کال.......................................۲۰۲۲ع

د لیکوال سره تماسونه..........................

موبایل او واټسف:................................ 0702110371

آیمل پته:.......................naikbarak786@gmail.com

یادونه: د کاپي رایت د قانون مطابق هیڅوک دا حق نلري چي د لیکوال د اجازې پرته د هغه کتاب په شخصي توګه استفاده، چاپ او په خپل نوم خپور کي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تېر یادونه ناول نظر

هره ژبه د هنري، ادبي، څېړنیزو، علمي لیکنو او ویناوو له مخې پر دوو (نظمي او نثري) برخو ویشل سوې ده .

ناول د شکل یا فورم له مخې د نثري اثارو له ډلې څخه دی چې د لاتینۍ ژبې د (نووس) د کلیمې څخه اخستل سوی دئ په لغت کې نوي، تازه او عجب ته وایي او په اصطلاح کی دهغو انساني جذباتو او احساساتو بیان کوي چی په اظهار یې د نورو انسانانو همدردي پیداسي، په ناول کې د انساني ژوند لوړې ژورې، موجودې وي، د انسان له پیدایښت څخه تر پایښت پورې چې کوم واقعات پېښېږي د ټولو تصویرونه د خپل فن، سکالو (موضوع) گرځوي، د ناول دنیا د حقیقي دنیا په شان د زمان او مکان او په نړۍ کې دپېښو د رښتینوالي پر بنا ولاړه ده .

حاضر منثوري اثر (تېر یادونه) د گران ملگري او ورور غوندي دوست ښاغلي نیک محمد (بارک) شپږم ناول دئ. تاسو که چیري د ښاغلي بارک صاحب دا ناول او تېرو ناولونه ولولئ دا به له ورایه درک کړئ چې ددې ناول لیکنه نسبت تیرو ناولونو ته د جذابیت، د لیکني د اصولو، فصاحت و بلاغت او ورته نورو ادبي ښکلاوو له اړخه درنه ده. ناول د لنډې کیسې برعکس هم اوږد وي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیات کرکټران لري خو ښه ناول هغه دی چې پر لوستونکو و نه غمېږي او لوستونکی له ځانه سره د پېښې صحنې ته یوسي. بارک صاحب دا اصول ډېر ښه مراعت کړي دي او له زیاتو سختو، پېچلو او جنجالي لغاتونو یې ډډه کړې.

د کتاب له منځه یو نمونه یې:

•سردار خان وویل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه یي د دولت وه چي بیا ما ځني رانیول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکیت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت یي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانیولي اوس چي کله ما رانیول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو باید...

که چیري د کتاب له هره کونجه یوه بیلګه را واخلو او وې لولو دا احساس به راته پیدا سي چي زه (لوستونکی) باید مخته ولاړ سم او د موضوع تر اخیره ځان خبر کړم. که چیري د ناول له منځه یو صفحه هم ووایو دې ته مو اړ باسي او تشویقوي مو چي باید ناول له پیله شروع کړم او یا به یې لوستلو ته همداسي ادامه ورکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا حالت خپله په ځان کي د ناول جذابیت او ښایسته والی ښکاره کوي .

په پای کي یو ځل بیا ښاغلي بارک صاحب ته ددې کتاب (ناول) مبارکي وایم او د خدای (ج) له درباره ورته د نورو ادبي و فرهنګي هڅو د دوام او توفیق غوښتونکی یم.

ادب او احترام

احمد مظهر درانی

نیټه ۷/فبروري /۲۰۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

د پاک او لایزال خدای جل جلاله په ستر نامه

د الله جل جلاله ډیر شکر ادا کوم چي د خپلی مورنۍ ژبې د خدمت یو بل توفیق یي هم راکی او ګرانو مینوالو ته مي یو بله ناچیزه تحفه وړاندي کړل،

تیر یادونه ناول چي د نارنج کلاء ناول دوهمه برخه ده د مینوالو د بیا بیا غوښتنو پر اساس د څو میاشتو په جریا کي پوره او سرته ورسول که څه هم زیات مصروفیات وه خو د مینوالو غوښتنه مي پر مځکه نسوای غورځولای خدای دي وکي چي دا زموږ تکلیفونه بي ځایه نسي ولاړ او دا ناول د مینوالو د خوښي وړ وګرځي او د ټولو مینوالو او ادیبانو څخه هیله کوم چي په ناول کي زما اشتباهات راته په ګوته کي تر څو زه یي په راتلونکو ناولونو کي اصلاح کم شاید زما ناولونه ډیر اشتباهات ولري ولي چي یو خو بنده یم او بنده بي خطا نه وي او بل دا چي زه د ناول او ادبیاتو د قوانینو څخه ناخبر یم ځکه چي زما مسلک ادبیات نه بلکي طبابت دی نو ځکه د ادیبانو همکارۍ ته سخته اړتیا لرم هیله ده چي د اشتباه د اصلاح کولو لپاره راسره په لوړو اړیکو کي چي د کتاب په پیژندګلوی کي مو لیکلي دي راسره په تماس کي سی او د نورو مینوالو څخه هیله کوم چي راته مزاحمت ونکي ځکه چي په انلاین ډول زما د ناولونو او لیکونو مینوال تر دوه سوه پینځوس ۲۵۰۰۰۰ زرو پوري رسیدلي دي چي په دي کي هره ورځ په سلکونه مینوال میسجونه او تلیفونونه کوي چي یو خو یي په کارو کي راته مزاحمت جوړ کړی وي او بل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم لیکنه ځني کولای سم زه مو هره کله او هر مینوال ته په
خدمت کي یم خو که کم خدمت نه وي نو د بي ځایه تماسو
څخه جداً معذرت غواړم.

په درنښت

نیک محمد بارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیر یادونه

کله کله دي يو څوک ډير ياديږي خو دومره ليري در څخه تللی وي چي پسي ور رسيدل ناممکينه وي داسي ويل کيږي صفا زړونه يو او بل ته تماس سره لري که هر څومره ليري هم يو سره ته يي ياد که د هغه به حتماً ياد سې مور مي واي په يو خپلوۍ کي ربنتيني او وفاداره اوسه ډير به مات سي خو يو ورځ به تر ځان ډير وفاداره او ربنتيني دوست پيدا کي.....د صحرا څو خلک چي يو ځوان او يوه ځوانه ښځه هم ور سره وه په بازار کي يي د نابلدو پځير شاوخوا کتل او روان وه داسي معلوميده چي په کوم چا پسي گرځي ځوانې ښځې خپل ځوان خاوند ته وويل: سحره ډيره ستړې سوم يو څو شيبې به استراحت وکو،

خاوند يي وويل: سمده گرانې زه به بابا ته ووايم،

سحر خپل پلار او نورو کليوالو ته وويل: بابا روحيله ستړې سويده يو څو شيبې به استراحت وکو،

پلار يي وويل: سمده زويه خو دې ليونۍ ته ما وويل چي زموږ سره مه راځه خو دې ويل يا زه هم د هغه په پيدا کولو کي در سره ځم شايد د نس کوچني يي ستړې کړي وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ټول د یو روغتون مخته کښېنستل خو څو شيبې وروسته د روغتون چوکيدار راغلی او دوی ته يي وويل چي ددي ځايه ولاړ سی!

تر څه خبرو وروسته خبره لفظي جنجال ته ورسيدل او په جنجال سره اخته سول څو شيبې وروسته د روغتون مخته موټر راتيريدی چي دا جنجال ته ودريدی او يو انجلۍ ځني راکښته سوه او چوکيدار ته يي وويل: څه خبره ده؟

چوکيدار وويل: اغلې دا خلک د روغتون مخته ناست وه ما ورته وويل چي ددي ځايه ولاړ سی دوی جنجال راسره کوي،

ځوانې انجلۍ کليوالو ته وويل: څه خبره ده بابا؟

د سحر پلار وويل: لورې موږ د ليري صحرا څخه د يو چا په لټه راغلي يو دا اُميدواره ښځه هم راسره ده هغه ستړې سوه نو ځکه موږ د استراحت لپاره دلته کښېنستلو ستاسو چوکيدار ددي پر ځای چی موږ ته يي د اوبو يا بل مناسب ځای ست کړی وای خو دی جنجال لا راسره کوي او ددي ځايه مي ولاړوي،

ځوانې انجلۍ وويل: دده پر ځای زه بخښنه غواړم بابا زه راځی تاسو زما ميلمستون ته هلته به ښه په استراحت ستړيا ليري کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سحر پلار وویل: نه لورکۍ مننه ژوندۍ اوسي،

ځوانې انجلۍ وویل: نه نه هغسي نکیږي تاسو به حتماً زموږ میلمانه کیږی!

بیا د روغتون مشري چوکیدار ته وویل: دوی میلمستون ته راوله!

چوکیدار وویل: سمده اغلې،

وروسته ټول کلیوال د روغتون میلمستون ته ولاړل او هلته یې ښه خدمت وسو څو شیبې وروسته د روغتون مشره هم میلمستون ته راغلل او تر سلام او روغبړ وروسته یي کلیوالو ته ځان ور وپیژندی او ورته ویویل: زما نوم مسکان ده او ددي روغتون مشره یم، بیا یي روحیلې ته وویل: د څو میاشتو اُمیدواره یي؟

روحیلې وویل: دا مي دریمه میاشت ده،

مسکان وویل: نو ته باید پر ځان ډیر پام وکي داسي کمه مجبوره وه چي ته دلته راغلي او گرځیدلي؟

روحیلې وویل: موږ د یو چا په پیدا کولو پسي راغلي یو،

مسکان وویل: ایا هغه کوم څه در ځخه وړي دي که څنگه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحيلې وويل: هو هغه زموږ زړونه وړي دي هغه زموږ خوشحالۍ وړي دي ما او سحر هغه سره يو ځای کړو هغه زموږ او زموږ د کليوالو سره بيله کوم عوض اخيستلو مرسته کول هغه يو ډير نيک ځوان وو .... روحيلې د هغه په باره کي ډيري خبري وکړي کله چي د روحيلې خبري خلاصې سوې نو مسکان موسکۍ سوه او بيا يي وويل: علي!

په دې سره د ټولو کليوالو سترګې د حيرانيه راپورته سوې او بيا ټولو په حيرانۍ وويل: هو هو همدا علي يادوو ايا ته هغه پيژنې؟

مسکان وويل: هو علي نو څوک هيرولای سي،

د سحر پلار د ځايه راولاړ سو او مسکان ته يي وويل: لورې موږ په هغه بي عقل پسي ډير ګرځيدلې يو درځه ژر مو ور وله چي هغه موږ د ځان سره بوځو!

ددې خبرې په اوريدو د مسکان تر سترګو اوښکې راغلي، د مسکان د اوښکو په ليدو کليوال او روحيله ډير حيران سول بيا د سحر پلار وپوښتل: څه وسوه لورې؟

مسکان تر څو شيبو ژړا وروسته د سحر پلار ته وويل: تاسو کښيني بابا درته وايم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي کليوال مسکان ته متوجې سوه نو مسکان د علي په کيسې شروع وکړه او ويويل:د نن څخه ځو کلونه مخکې هغه په لومړي ځل ما وليدى په هغه ورځ زه او ځو د پوهنتون همصنفيانې مو د رخصتۍ په ورځ د اوبو يو رود ته تللي وو زه او همصنفيانې مو د رود پر شاوخوا گرځيدلو او ساعتيرى مو کوى چي يو دم زما پښه ښوى سوه او لاندې د اوبو يو لوى ډب ته ور ولويدم لکه څنگه چي زما اوبازې نه وه زده نو ځکه اوبو به لاندې کښتې ته کشولم خو ما به د لاسو په حرکت سره کوښښ کوى چي ځان لاندې نه پريږدم زما همصنفيانو نارې او د کمک لپاره چغې وهلي ځکه چي د هغو هم اوبازې نه وه زده چي زه يي د اوبو څخه راکښلې واى، ځو شيبې وروسته زه د لاسو او پښو د ډير حرکت څخه ستړې سوم او نور مي د وس او طاقت څخه ووتل چي ځان وژغورم نو ځکه اوبو د ځانه سره ليرې يو خواته کش کړم چي کله مي د ژونده اميد وختی او اوبو لاندې کړم نو په دي وخت کي نابېره يو ځوان په اوبو کي دننه په مخه راغلی او ماته را نيږدي سو زه يي تر لاس ونيولم او د اوبو سرته يي راپورته کړم، لکه څنگه چي د اکسيجن د نشتون او ډيرو د پښو او لاسو د حرکاتو لکبله زه ډيره ستړې سوې وم نو ځکه مي په هغه پسي ځان ټينگ ونيوى او خپل لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي د هغه په غاړه کي ور واچول هغه چي زه دومره وارخطاء او بيريدلې وليدلم او د هغه په غاړه کي چي مي لاس ور واچوی نو هغه موسکی سو، د هغه موسکا دومره اغيزناکه وه چي زما څخه يي بيره هيره کړه او د هغه په څيهره کي مي خپلې سترګې ښخې کړي، څو شيبې وروسته موږ دواړه د اوبو ژۍ ته را ورسيدلو هغه زه تر اوږې ونيولم او يوې غټې ډبرې ته يي کښينولم او ماته يي وويل: اغلې تاسو ښه ياست؟

ما تر څه ټوخ او ژورې ساه وروسته ورته وويل: هو ښه يم،

وروسته هغه زما د حالت د معلومولو لپاره زما پر تندې لاس ونيوی د هغه لاس چي کله زما پر تندې ولګيدی نو ما ډير د ارامۍ او سکون احساس وکی او د زړه څخه مي ټوله بيره ووتل بيا هغه راته وويل: پر ځان دي پام کوه،

هغه هيڅ داسي خبره ماته نه ده کړي چي زه دي دا احساس وکم چي هغه پر ما احسان کړيدی، څو شيبې وروسته هغه زما څخه روان سو ما د شا لخوا ورپسې بږغ کړه: ستا نوم څه دی؟

هغه ودريدی تر شا يي راته وکتل او په موسکا يي وويل: علي،

ما ورته وويل: علي مننه چي زه دي وژغورلم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا د علي خواته کتل چي په دي وخت کي يو څه ليري زما همصنفيانو ناري کړي چي هلی هلی هغه ده مسکان،

کله چي هغوی را ورسيدي نو راته ويويل: مسکان د خدای شکر دی چي ته مو پيدا کړي،

ما په موسکا د علي خواته اشاره کول چي ووايم چي ده وژغورلم خو چي کله مي د علي خواته وکتل نو ډيره حيرانه سوم ځکه چي هلته هيڅوک نه وه او نه هم ليري څوک معلوميده بيا مي همصنفيانو ته وويل: که هغه ځوان نن نه وای نو زه به مو ژوندۍ نه وای ليدلې،

زما همصنفيانو وويل: کم ځوان مسکان؟

ما ورته وويل: هغه علي نوميدی کله چي مي په اوبو کي د ژونده اميد وختی نو خدای پاک هغه راواستوی او زه يي وژغورلم خو نه پوهيږم دلته ولاړ وو چي يو دم څنګه ورک سو لکه چي ډير يي تلوار وو،

د مسکان همصنفيانو وويل: د خدای شکر دی چي ته وژغورل سوې که نه پلار به دي قيامت جوړ کړی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: تاسو خو به بابا نه وي خبر کړی؟

د مسکان یوې همصنفۍ په پریشانۍ وویل: موږ ډیرې وارخطاء سوې وو نو ځکه مو ستا پلار خبر کی،

مسکان وویل: اوه زما خدایه بابا به مي بیا څومره ورټي،

کله چي مسکان او همصنفیانې یي پوهنتون ته را ورسیدي نو د مسکان پلار د وخته د مسکان پوهنتون ته راغلی وو او د مسکان په لیدو ډیر خوشحاله سو او ژر یي په غیږ کي ونیوله او بیا یي پر تندې ښکُل کړه او ویویل: اوه زما خدایه شکر دی چي ته ښه یي،

بیا د مسکان پلار په درد او غوسه د پوهنتون ریس ته وویل: ما نه وه درته ویلي چي زما بیله اجازې مسکان هیڅ ځای مه پریږده؟

د پوهنتون ریس وویل: صاحبه خو مسکان ټینګار کوی سر زورې یي کول ما څه کړي وای بیا رخصتې هم وه ټول محصلین میلو ته ووتل،

د مسکان پلار په غوسه د پوهنتون ریس ته وکتل او بیا یي مسکان ته وویل: هغه هلک څوک وو؟

مسکان وویل: نه پوهیږم بابا ما نه پیژندی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي وويل: ايا هغه ددي پوهنتون وو كه د بل ځای وو؟

مسكان وويل: يا بابا ددې پوهنتون نه وو او هغه ما هلته په اول وار وليدی،

پلار يي وويل: كه دي بيا وليدی ورته ووايه چي زما سره ووينې هغه ماته هغه څه راكړي چي زه يي هيڅ بدِل نه لرم خو بيا هم مننه به ترې وكم،

مسكان وويل: سمده بابا،

د مسكان پلار د مسكان څخه رخصت واخيستى او د خپل دفتر پر خوا روان سو كله چي دفتر ته ورسيدی نو مرستيال ته يي وويل: څه نوی خبر؟

مرستيال يي وويل: صاحبه هغه ستاسو د كلي د كوچنيانو مكتب چي تاسو جوړ كړيدی د سردار خان نفرو بيا د مكتب مدير ته اخطار وركړی وو چي بايد د مكتب څخه خپل شيان ټول كي او مكتب ور خالي كي،

د مسكان پلار اشرف خان وويل: اوف خدايه نه پوهيږم ددي بي عقلانو او ناپوهانو خلكو سره څه وكم حكومت ته مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

موضوع وړاندي کړل او د دوی شکایت مي ورته وکی خو هغو هم هیڅ مرسته نه را سره وکړل فیصله یي د دوی په ګټه کول ځکه چي سردار خان وکیلان را نیولي دي نه مي هلته پر کراره پریږدي او نه مي د تجارت په میدان کي پر کراره پریږدي دده مقصد مکتب نه دی بلکې هغه زموږ او د دوی د نیکونو دوښمنې پالل دي را سره،

مرستیال یي وویل: صاحبه الله ته یي پریږده الله مو ویني چي ستاسو مقصد د هیواد د بچیانو په پوهه باندي روزل دي الله حتماً زموږ د مرستې لپاره کوم څوک را استوې،

اشرف خان د غم ساه وکښل او ویویل: نه پوهیږم څه وکم صبر مي هم نور تمام سو او په وسه مي هم څه نه ده ور سره پوره سبا به کلي ته ولاړ سو او یو وار بیا به څو مشران سره را ټول کو کیدای سي د هغوی خبره ومني،

سبا ته په کلي کي مجلس جوړ سو او اشرف خان د کلي څو مشران او سپین ږیرې خلک راټول کړل تر څو دوی موضوع حل کي، څو شیبې وروسته سردار خان راورسیدی او وکیلان هم ور سره وه مجلس پیل سو د کلي یو مشر وویل: ګوره سردار خانه ته خو پوهیږي چي دا مکتب دی دلته کوچنیان زده کړي کوي تر څو یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه راتلونکی ولري سبا به په همدي زموږ او ستاسو په کلي کي بیرته موږ ته خدمت کوي د اشرف خان یي کور ودان چي د مکتب یي په خپلو پیسو جوړ کی نو ته یي ولي ناحقه ورانوې؟

سردار خان وویل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه یي د دولت وه چي بیا ما ځني رانیول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکیت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت یي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانیولي اوس چي کله ما رانیول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو باید د مکتب مځکه ماته را وسپاري دا زما قانوني حق دی که یي نه منی دا دي د ښار لوی لوی وکیلان زما سره را سره دي دوی به درته ووایي چي دا زما حق دی که نه؟

وروسته وکیلانو هم خبرې وکړي د وکیلانو تر خبرو وروسته مشرانو او اشرف خان هم ډیر بحث ور سره وکی خو سردار خان هیڅ نه منل بیا اشرف خان وویل: گوره سردار خانه ستا دوښمنې زما سره ده دا مکتب منځته مه پکښي راوله که دوښمنې سرته رسوې نو زما سره یي ورسوه نو دي مکتب څه بد در رسولي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان فکر وکی چي هسي نه د مشرانو ومخته کښته راسم نو ځکه يي ورته وويل: اشرف خانه زما او ستا دوښمني جلا موضوع ده او دا جلا موضوع ده اوس دا زما حق دی چي په هر ډول وي دا مځکه زه صفا غواړم که نه نو زه خپله بيلدوزر راولم او په چپه کوم يي،

اشرف خان په دي سره ډير خوابدی سو او د پريشانه يي سر لاندي وځړوی، سردار خان چي کله خبرې وکړي نو د مجلس څخه ولاړ سو او روان سو په دي وخت کي يو چا ناره وکړه چي ودريږی!، په دي سره سردار خان او ملگري يي ټول ودريدل او اشرف خان سر راپورته کی او پر خپل ځای ودريدی، بږغ د اشرف خان د شاه له طرفه يو چا وکی نو ځکه ټولو هغې خواته وکتل د خلکو په مينځ کي يو څوک را روان وو کله چي را ورسيدی نو علي وو ټولو حيران حيران ورته کتل ځکه چي د دواړو خواوو دا لومړی ځل وو چي علي يي ليدی کله چي علي مجلس ته را ورسيدی نو سردار خان ورته وويل: څه خبره ده ځوانه چي موږ دي ودرولو؟

علي وويل: تاسو ددي مکتب د ورانولو هيڅ حق نه لری،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان و اشرف خان ته وویل: ولي اشرف خانه په لويانو کي دي لکه چي نور وس او طاقت نسته چي دا کوچنيان دي رامخته کړه،

په دي خبره سره د سردار خان ټول ملګري په خندا سول وروسته سردار خان روان سو خو علي بيا ورپسي بږغ کړه: ګوره خانه که ونه ودريدي نو بيا به ټول عمر په زندان کي په ناسته تير کي،

په دي سره سردار خان ودريدی او ډير په غوسه سو او علي ته يي وويل: ستا مطلب څه دی؟

علي وويل: څو د کرايې وکيلان دي پيدا کړيدي او دا ساده خلک په خطاباسي،

د سردار خان وکيلان ډير غوسه سول او بيا يي علي ته وويل: ګوره ځوانه! د خولې سره دي احتياط کوه موږ د ښار تر ټولو غټ وکيلان يو موږ چي کله کومه قضيه واخلو هغه حتماً ګټو زموږ فيصلې او پريکړې ته قاضي لا څه نسي ويلای،

علي موسکی سو او ويويل: نو خو دي خان به هغه قاضي هم د څو پيسو په بدلکي رانيولی وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره ټول ډیر حیران سول او اشرف خان او کلیوال یي ډیر خوشحاله سول بیا علي وویل: خانه که زه وغواړم تا او دا ستا وکیلان د ټول عمر لپاره زندان ته لیږلای سم خو زه ستا د مشرتوب او عمر احترام کوم اوس درته وایم چي ددي مکتب د ورانولو څخه نور لاس واخله که نه نو بیا دي په قانوني لحاظ ډیر تاواني کوم،

سردار خان وویل: هغه څنګه؟

علي وویل: لومړی دا چي ته هیڅ حق نلري چي یو دولتي مځکه رانیسې دا په هیڅ قانون کي نه دي راغلي چي یو څوک دي دولتي مځکه رانیسې،

د علي ددي خبرې په کولو سره اشرف خان ډیر خوشحاله سو او د ځان سره یي کرار وویل: افرین ځوانه!

بیا علي وویل: دوهم دا چي ته هیڅ حق نلري چي یو تعلیمې ځای وران کي که څه هم هغه ستا په شخصې مځکه کي هم جوړ سوی وي دا مکتب خو بیله هغه هم پر دولتي مځکه جوړ سویدی او دریم دا چي یو معلم،مدیر او یو عام سړي ته د اخطار ورکولو په جرم زه پر تا دریمه قضیه هم ثبتولای سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سردار خان وکیلان ډیر حیران سول او بیا یي سردار خان ته په غوږ کي وویل: خان صاحب دی چي څه وایي ټول همداسي دي که دی پر موږ قضیه خلاصه کي نو موږ د ډیر تاوان سره مخ کیدای سو اوس خو یوازې د مکتب موضوع ده که قضیه خلاصه سوه نو د ټولې مځکې څخه لاس پریوله،

سردار خان د وکیلان په خبرو ډیر پریشانه او وارخطاء سو او بیا علي د سردار خان خواته ور روان سو او سردار خان ته یي په غوږ کي پټ وویل: او اخیري خبره ستا د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اړه هم پوره معلومات لرم که وغواړم نو پولیسو ته دي د قاچاق او هیروینو هر ځای او هر څه ور ښیم،

سردار خان دده د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اوریدو سره نور هم ډیر پریشانه او وارخطاء سو او ډیر وبیریدی ځکه چي دده د غیري قانوني کاروبار په باره کي یوازې دده خاص کسان خبر وه، سردار خان علي ته وویل: ته څوک یي او دا زما په غیري قانونې کاروبار ته څنگه خبر یي؟

علي موسکی سو او ویویل: زه یو عام سړی یم چي د خلکو ستونزې او د هغو سره ظلم نسم زغملای گوره خانه زه ستا سره هیڅ دوښمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلرم خو ددي خلکو سره ظلم نسم زغملای ته باید اشرف خان ته افرین ووایي چي هغه دومره ستر کار وکی چي په خپلو شخصې پیسو یي د کوچنیانو لپاره مکتب جوړ کی سبا به د یوي مریضۍ د تداوی په خاطر تر لیرې ځایه نه ځی ډاکټر به مو د همدي کلېو یو ځوان وي پخپل کلېو کي به مو تداوې کوي،

اشرف خان او نور کلیوال ډیر حیران وه چي دا ځوان او سردار خان څه سره وایي، سردار خان د علي په خبرو ډیر وبیریدی او بیا یي ظاهرې نرموالی وښودی چي ګواکې زه نرم سوم نو ځکه یي علي ته وویل: سمده سمده صحي دی زه نور دا مکتب نه ورانوم دا دي پر همدي ځای وي،

علي او سردار خان د روغبړ او مننې لاسونه سره ورکړل او بیا سردار خان ولاړی، اشرف خان او نور کلیوال د علي خواته ور نیږدي سول او علي ته یي وویل: څه وسول ځوانه؟

علي موسکی سو او بیا یي وویل: نور دا مکتب هیڅوک نه ورانوي دا به تل پر همدې ځای وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره کليوال ډير خوشحاله سول او د خوشحاليه يي نارې او چکچکې کړي اشرف خان علي ته ور نيږدي سو او بيا يي ورته وويل: ځوانه ته څوک يي ددي کلي خو نه معلوميږي؟

علي وويل: بلي هو زه د ښار يم همدلته زموږ د يو دوست کور وو هغه ته راغلی وم خو چي ومي ليدل چي تاسو په ستونزه کي ياست او ظلم در سره کيږي نو ځکه ستاسو د کمک لپاره راغلم،

اشرف خان وويل: نه پوهيږم چي تا دا ظالم سردار خان څنگه قانع کی چي ددي مکتب د ورانولو څخه لاس واخلي خو بيا هم آفرين دي وي دربانديي پر ما او دي کليوالو دي ډير لوی احسان وکی په بدل کي چي يي هر څه غواړي دربه يي کم،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: نه نه صاحبه زه هيڅ شي ته هم ضرورت نلرم بس زه پر چا ظلم نسم زغملای او د ظالم سره د مقابلې په بدل کي زه هيڅ نه غواړم،

اشرف خان وويل: خو گوره ځوانه ته سردار خان نه پيژنې هغه ډير ظالم سړی دی هغه به تا نه پريږدي،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: صاحبه هغه او د هغه کسان ماته لاس هم نسي راوړلای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: بیا هم پر ځان دي پام کوه او هو رښتیا ستاسو دوست څه نومیدی او د هغه کور چیري دی درځه زه به دي ورسوم د هغو کور ته،

علي وویل: زه د تفریح او سیاحت لپاره د ډیر وخت وروسته د هغه کور ته راالړ ما فکر کوی چي هغه به اوس هم دلته اوسیږي خو هغه نه وو،

اشرف خان وویل: زه ددي کلي مشر یم لاندي په کلي کي زما ډیره غټه کلا ده چي په نارنج کلاء سره مشهوره ده تر هره وخته هلته اوسیدلای سي،

علي وویل: نه نه صاحبه زه چاته تکلیف نه ورکوم زه بیرته ښار ته ځم،

اشرف خان وویل: نه هیڅ تکلیف نه دی زموږ دومره لوی کور دی چي ټول کلی په کښي اوسیدلای سي تر هغه وخته چي رختصي دي خلاصیږي زموږ سره به اوسیږي.

علي وویل: سمده چي ستاسو خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي او اشرف خان د مشرانو څخه اجازه واخیستل او په موټر کي د اشرف خان د کلاء پر خوا روان سول په لاره کي اشرف خان و علي ته وویل: ستا نوم څه دی ځوانه؟

علي وویل: زما نوم علي دی،

اشرف خان وویل: ډیر ښه علي تا نن زما او ددي ټولو کلیوالو زړه وگټی تاسو په ښار کي څه وظیفه لری؟

علي وویل: زه محصیل وم،

اشرف خان وویل: وم؟ یعني اوس نه یي،

علي د اشرف خان پوښتنې ته جواب نه ورکی او څو شیبې وروسته یي د موټر دباندي لیري ځای ته اشاره وکړه او بیا یي وویل: ستاسو کور نارنج کلاء را ورسیدل،

اشرف خان حیران سو چي علي ته زموږ کلاء څنگه ور معلوم ده نو ځکه یي پوښتنه څني وکړه: علي تا ته زموږ کلاء څنگه در معلومه وه؟

علي وویل: خو تاسو راته ویلي وه چي زموږ ډیره لویه کلاء ده په دي کلې کي بل داسي لوی کور ما نه ولیدی بیله دي کلاء ماسیوا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: علي ډیر زیرک یاست،

علي وویل: مننه صاحبه،

کله چي د موټره راکښته سول نو په کلاء کي ولاړ سپی د علي په لیدو ډیر غپیدی خو باندي راتلای نسوای او شاته شاته به یی ځغستل ،اشرف خان حیران سو او علي ته یي وویل:ولا جالبه ده مخکې چي به تړلی هم وو خو چي نابلده څوک به یي ولیدی نو ځان به یی د ډیره زوره خلاصوی او په هغه پسي به یي ځغستل خو اوس ایله هم دی خو بیا هم څه نه درته وایي او شاته شاته کیږي در څخه بیریږي،

علي موسکی سو بیا یی وویل: حیوان دی نو کله به یی طبعیت سم وي.

علي او اشرف خان نارنج کلاء ته ننوتل علي ددي لویي کلاء په لیدو وویل: په دي دومره لویه کلاء کي تاسو یوازې اوسیږی؟

اشرف خان وویل: دا کلاء ما د ځان او د خپلو څلورو وروڼو لپاره برابره کړه سره،

علي وویل: نو هغوی چیري دي اوس؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هغوی زما څخه خوابدي سول او راڅخه جلا سول،

علي وویل: پر څه خبره؟

اشرف خان وویل: خیر بیا به پر کراره درته ووایم،

څو شیبې وروسته اشرف خان علي و خپل میرمنې او د کور ځینو نورو غړو ته ور معرفي کی او هغوی یي هم علي ته ور معرفې کړل، تر معرفۍ وروسته اشرف خان د کور په دوهم منزل کي علي ته خپل اطاق ور وښوی او بیا یي علي ته وویل: علي چي هر څه ته دي ضرورت کیږي نو خدمتګارانو ته مازې ور بږغ کوه هغوی به هر څه درته اماده کي،

علي وویل: مننه صاحبه،

اشرف خان د علي د اطاقه څخه راووتی او د علي د اطاق مخته ولاړ خدمتګار ته یي وویل: د علي زیات خیال ساته او په ورځ کي حتماً څو څو وارې اطاق ته ورځه چي کله دی دلې وي او ورته وایه چي کوم څه ته خو به یي ضرورت نه وي اوس ورسه ورته ووایه چي څه ته خو به ضرورت نه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګار وویل: سمده صاحبه،

کله چي خدمتګار د علي اطاق ته دننه ورغلی نو علي ته یي وویل: علي صاحبه څه ته خو به مو ضرورت نه وي؟

علي ورته وویل: نه نه اوس خو مي څه ته ضرورت نسته مننه،

خدمتګار څو شیبې د علي په اطاق کي ولاړ وو تر څو شاوخوا وګوري چي په اطاق کي خو به د کوم څه کمی نه وي کله چي یې وکتل چي د کوم څه کمی نسته نو د علي د اطاقه ووتی او ولاړی،

ورځ تیره سوه او شپې خپلي تیارې خپرې کړې سردار خان په خپل کور کي ډیر خوابدی او غوسه وو یو بدماش ورور یي ورته وویل: لالا ته مازې آمر وکه ستا ومخته به هغه راولم او ستا ومخته به یې د توپنچې شپږ سره مرمۍ په سر کي ور خالي کم،

سردار خان تر څه فکر کولو وروسته وویل: هغه داسي یو عام انسان نه دی په هغه کي حتماً یو خبره سته او پر هغه باندې د حملې کولو غلطي هیڅکله ونه کی تر څو چي ما درته ویلي نه وي خو زه دې ځای ته حیران سوم چي هغه زما په ټولو کارو ښنګه خبر وو او زما د کاروبار هر ځای ښنګه ور معلوم وو که هغه لږ هم پر موږ شکې سو چي موږ پر هغه حمله کړیده یا غواړو تاوان ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوو نو هغه به پولیسو ته زما ټول غیري قانوني کارونه ور وښيې او زه نه غواړم چي داسي وسي که نه زه به تباه او برباد سم او تاسو ته وایم تر څو چي ما درته ویلي نه وي هیڅوک به هغه ته لاس هم نه ور وړی دا زما آمر دی،

سهارگاه سوه او رڼا خپلي شغلې د کلي پر درختو او لوړو خپرې کړي،کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو اشرف خان د کور په پارک کي اماده سوې ناشتې ته راووتی او خدمتگار ته یي وویل: ورسه علي ته ووایه چي صاحب وایي د سهار ناشته تیاره ده راسه !

خدمتگار د علي د اطاق پر طرف ور روان سو کله چي ور ورسیدی نو د علي د اطاق دروازه یي ور خلاصه کړه او دننه ورغلی خو کله چي اطاق ته ور دننه سو گورې په اطاق کي هیڅوک نسته او د اطاق ټول شیان داسي پراته وه لکه څنگه چي تیره ورځ وه یعنې هیڅ تغیر نه وو پکښي راغلی او داسي نه معلومیدل چي څوک دي په دي اطاق کي اوسیدلی وي، خدمتگار ډیر حیران سو چي دا څه کیسه ده او علي چیري دی نو ځکه یي په اطاق کي دننه ور ناره کړه چي علي! علي! علي صاحبه، خدمتگار فکر کوی چي علي به د اطاق په تشناب کي وي نو ځکه یي نارې ور وهلي خو چي کله د تشناب خواته ورغلی نو هلته هم نه وو وروسته د علي د اطاق څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتی کله چي په زینو کي لاندې کښته کیدی نو یو بل خدمتګار چي پورته تلل یي غوښتل وویل: ایا د علي صاحب اطاق تا ورته صفاء کړیدی؟

خدمتګار وویل: نه ولي؟

اول خدمتګار وویل: نه پوهیږم د علي صاحب د اطاق څخه داسي معلومه سول چي هغه په اطاق کي ماښام نه وو او اوس هم نسته خپل اطاق کي،

دوهم خدمتګار موسکی سو او ویویل: مسخرې مکوه علي صاحب هغه دی د خپل اطاق څخه راووتی او ستا و شاته را روان دی،

کله چي اول خدمتګار شاته وکتل نو علي رښتیا هم را روان وو کله چي علي اول خدمتګار ته را ورسیدی نو ورته موسکی سو او پر اوږه یي لاس ور ونیوی او ورته ویویل: څه خبره ده ولي دي په اطاق کي نارې وهلي؟

خدمتګار حیران حیران د علي خواته کتل او بدن یي د بیرې ریږد ونیوی بیا علي لاندې کښته سو او د اشرف خان خواته ورغلی اشرف خان یي ښه راغلاست ووایه او بیا ور سره د سهار ناشتې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنستی علي په خبرو کي اشرف خان ته وویل: ستاسو څو اولادونه دي؟

اشرف خان وویل: دوه مي زامن دي او یوه لور،

علي وویل: هغوی چیري دي؟

اشرف خان وویل: زامن مي په خاریج کي پوهنتون وایي او لور مي په ښار کي ده او علي تیره ورځ تا زما څخه پوښتنه کړي وه چي زما ورونه زما څخه پر څه خوابدې سول او ولي زما څخه جلا سول سردار خان پوهیدی چي زما طاقت زما ورونه دي نو ځکه یي تل کوښښ کوی چي زما او د ورونو تر مینځ مي بیلتون راولي یو ورځ دی په دي کار بریالی سو او زما ورونه یي زما پر ضد راپورته کړل لکه څنګه چي زه د ټولو ورونو مشر ورور یم نو ځکه کاروبار هم ټوله ما کوی او د پلار شتمنې هم ټوله زما په اختیار کي وه نو زما ورونو د سردار خان په توطیئو زما څخه د خپلو حقونو غوښتنه وکړه چي باید زه هر یوه ته خپل خپل حق ورکم،

علي وویل: نو تاسو ولي نه ورکوی؟

اشرف خان وویل: زه بیریدلم که یي حق ورکم نو بي ځایه به یي مصرف کي که دوی پر کاروبار لګولای ما به ور کړي وای خو زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهيدم چي دوی يي پر کاروبار نه لګوېِ يو څه وخت به په خوشحالی ژوند په وکي خو نور ټول عمر به يي په فقر باندي تير سي خو دوی دا فکر کوی چي زه د دوی حق خورم نو ځکه ټول راځخه جلا سول او زه يي يوازېِ پريښودم ما هغوی ته ډير وويل چي داسي مکوی دا ستاسو په تاوان کي دي زموږ دوښمنانو موږ بي اتفاقه کوي خو هغوی زما خبره نه منل ته پوهيږي علي چي کله هغوی زما څخه جلا سويدي نو زما ژوند پر بل مخ اوښتی دی خوب مي راځخه تښتيدلی دی زياتره خوشحالۍ مي د دوی سره ولاړي د ژوند اميدونه مي ډير کم سول،

اشرف خان د ورونو جلاوالې ډير غمګين کړی وو نو ځکه يي تر سترګو اوښکې روانې سوې د اشرف خان اوښکو علي هم غمګين کی تر څو شيبو وروسته څو کليوال د اشرف خان کور ته راغلل او تر روغبړ وروسته يي د اشرف خان سره پر څه موضوع بحث شروع کی تر بحث څو شيبې وروسته اشرف خان علي ته وويل: علي زه مي دفتر ته ځم کوم څه ته خو به ضرورت نلري؟

علي وويل: نه نه مننه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي اشرف خان د کوره ووتی نو هغه خدمتگار چي د علي اطاق ته ورغلی وو راغلی او د ناشتې لوښې يي ټولول او د سترگو تر کونجانو يي علي ته کتل د خدمتگار لاسونه له بيري ريږديدل او په لاس کي نيولي لوښې يي هم د هغه د ريږديدو په وجه ښوريدل علي خدمتگار ته وکتل بيا په خندا ور ولاړ سو او د هغه پر اوږه يي لاس واړوی او بيا يي ورته وويل: ستا نوم څه دی؟

کله چي علي د خدمتگار پر اوږه لاس ور ونيوی نو هغه نور هم وارخطاء سو او وبيريدی، علي ورته وويل: مه بيريږه زه هم ستا په رکم انسان يم اوس نو راته ووايه چي نوم دي څه دی؟

خدمتگار په ريږديدلي ږغ وويل: سلطان دی صاحبه،

علي وويل: سلطانه زما يو کوچنی غوښتنه مني؟

سلطان وويل: هو ولي نه صاحبه،

علي وويل: که خپه کيږي نه نو کله چي زما و اطاق ته راځي نو دروازه دوه واري ټکوه او غوښتنه دي وايه او بيا څه اطاق ته دننه مه راځه سمده؟

سلطان وويل: سمده صاحبه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د جیب څخه څه اندازه پیسي را وکښي او سلطان ته یي ورکړي او ورته ویویل: میرمن دي ناروغه وه هغه ډاکټر ته بوځه او د هغې هغه نوې سره کالې خوښ دي هغه ور رانیسه،

په دي سره سلطان نور هم ډیر وبیریدی چي علي دده د میرمنې په ناروغۍ او د هغې د سرو کالو په خوښه څنګه خبر دی، بیا علي ورته وویل: او ګوره سلطانه په دي اړه چاته ونه وایي که نه نو ډیر به در څخه خوابدی سم سمده؟

سلطان وویل: سمده صاحبه،

وروسته علي د کوره ووتی سلطان هغه ته تر شاه تر ډیره کتل خو وروسته یي علي تر سترګو خام سو دوهم خدمتګار چي سلطان او علي یي لیدل سلطان ته وویل: څه خبره ده ولې داسي بیریدلی یي او علي تاته دا پیسې ولې درکړي؟

سلطان وویل: څه خبره نه ده د علي څه ته ضرورت وو نو ماته یي وویل چي زه دلته نابلده یم ته یي راته راوړه ما ورته ویل سمده نو ځکه هغه پیسې راکړي،

دوهم خدمتګار چي کله د سلطان بیره ولیدل نو هغه هم حیران سو او د سلطان په خبر یي باور ونکی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلي کي خواښي او مړور د بازار څخه د خپل کور پر طرف روان وه چي خواښي يي مخته او مړور عاقِله يي د شا څه ليري ور پسي روانه وه تر څه تګ وروسته عاقِله په يو کډي کي غوځاره سوه يو بغلته وغورځيدل او پښه يي د بنده وختل او کړه سوه هغې ډير وژړل او د درده يي نارې وهلي کله چي يي خواښي ورته وکتل نو هلته ليرې ورته ودريدل او د ځان سره يي وويل: ټګمارې بيا ټګمارۍ شروع کړي ولاکه در سم نازونه به نه راته کوې،

عاقِله د درده تپيدله او ژړل يي چي په دي وخت کي علي دي ځای ته راورسيدی کله چي يي عاقِله وليدل نو ور ويځغستل او ورته ويويل: څه خبره ده خورکۍ؟

عاقِلې وويل: غوځاره سوم او پښه مي د بنده وختل وروره،

علي ورغلی او د عاقِلې پښه يي په لاس کي ونيول او بيا يي عاقِلې ته وويل: خورکۍ د يو څو شيبو لپاره سترګې پټې که،

کله چي عاقِلې سترګې پټې کړي نو څو شيبې وروسته علي ورته وويل: خورکۍ اوس سترګې خلاصې که،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي عاقِلې سترګې خلاصي کړي نو ويليدل چي ښه يي سمه سوې وه عاقِله ډيره خوشحاله سوه بيا علي ورته وويل: اوس ولاړه سه!

کله چي عاقِله ولاړه سوه نو ښې يي څه څه درد کوی نوره سمه سوې وه بيا علي ورته وويل: څنګه سو خورکۍ سمه سوې؟

عاقِلې وويل: هو ورورو خو لږ لږ درد لا کوې،

علي ورته وويل: چيري ځي؟

عاقِلې وويل: بازار ته تللې وو اوس بيرته کور ته ځو،

علي ورته وويل: درځه زه به تر کوره کمک در سره وکم،

علي عاقِله تر لاس ونيول د هغو د کور پر طرف روان سول کله چي د عاقِلې خوانبې عاقِله او علي يو ځای سره وليدل نو ډير غوسه سول او په ځغاسته د کور پر طرف روانه سول، علي عاقِلې ته وويل: هغه ستا خوانبې وه؟

عاقِلې وويل: هو ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو او بیا یي وویل: هغه ډیره غوسه سوه چي کله ما ستا سره کمک وکی هغه ولاړه او اوس ستا خاوند خبروې او ستا بد ورته وایي،

عاقِله ډیره وارخطاء سوه او بیا یي وویل: ته ولاړ سه ورور جانه که زما خوابښې زما خاوند ته بد وویل نو هغه به تا نه پریږدې،

علي وویل: که ولاړم نو هغه به ټول زور تر تا وکاږي او ډیره به دي ورټبې ښه دی چي د حقیقت څخه خبر سي،

عاقِلې وویل: ته زما خاوند نه پیژنې ورورہ هغه د پهلوانانو د روزنې د مرکز مشر دی او ډیر ظالم دی د هرې خور پخیر زه هم خپل ورور په مشکل کي نسم لیدلای پریږده یي چي ماته هر څه وایي،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: او زه بیا خور په مشکل کي نسم لیدلای،

عاقِلې وویل: خو ورورہ..... ،

علي د عاقِلې خبره قطعه کړل او ویویل: ما ته یي پریږده،

کله چي علي او عاقِله د عاقِلې د خاوند کور ته ورسیدل نو د عاقِلې خاوند او څو نور پهلوانان ور سره ولاړه وه او د عاقِلې خاوند ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسه وو بیا د عاقِلې خوابنې خپل زوی ته وویل: دا دی ما نه درته وویل چې ستا میرمنې د پردې هلک سره پر لارې باندارونه کول،

علي عاقِله یو بغلته کښینول عاقِلې غوښتل خپل خاوند ته حقیقې کیسه وکړي خو هغه د غوسې غوښتل عاقِله په چپلاخه (څپیړه) ووهې خو علي یي لاس ونیوی او ورته ویویل: حقیقې کیسه واوره او بیا فیصله وکه ستا مور چي څه درته ویلې دي هیڅ حقیقت نه دي،

علي نورې خبرې کولې چې په دي وخت کي د عاقِلې خاوند علي لیري وغورځوی علي ورته وویل: گوری! زه نه غواړم جنگ وکم خو که مو درد راوستی راته او زه درته په غوسه سوم نو بیا مو نه پریږدم،

خو د عاقِلې خاوند علي تر کالو ونیوی او په درد یي ورته وویل: څه به وکي ونیسه وبه دي وینم،

علي ډیر په غوسه سو او د عاقِلې خاوند یي د ځان څخه په ډیر زور لیري وغورځوی په دي سره ټول ډیر حیران سول او د عاقِلې د خاوند ملگري او شاگردان وبیریدل او هیچا جرأت نسوای کولای چي ور نیږدي سي د عاقِلې خاوند د مځکې سره سخت لگیدلی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ولاړیدو توان يي نسواى کولاى علي د هغه خواته ور نيږدي سو او تر څنګ يي کښينستی عاقِلې ته يي اشاره وکړه او بيا يي وويل: هغه زما خور ده او ته مي اخښې خور پر لاره ډيره سخته په مشکل کي وه نو ما د ورور پځير د هغې سره کمک وکی په داسي حال کي چي ستا مور مخته روانه وه او هيڅ يي په کيسه کي نه وه که ما د خور سره کمک نه واى کړی نو خور به د غټ مشکل سره مخ سوې واى که تا زما خبره اول اوريدلي واى نو ما به داسي کار نه واى در سره کړی خو بيا هم زه بخښنه غواړم،

د عاقِلې د خاوند زړه څه نرم سو او بيا علي هغه د مځکې څخه راپورته کی او وروسته ځني روان سو د تلو په وخت کي د عاقِلې خاوند ور پسي ناره کړه: ستا نوم څه دی؟

علي ودريدی او ورته ويويل: علي،

د عاقِلې خاوند په موسکا ورته وويل: علي مننه،

علي هم موسکی سو او ويويل: د منني وړ نه ده پر خور مي پام کوه،

وروسته علي د عاقِلې د کوره ووتی او ولاړی کله چي ماښام سو نو د ماښام ډوډۍ تياره سوه خدمتګار سلطان د علي د اطاق پر طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور روان سو کله چي هلته ور ورسیدی نو سلطان د علي اطاق ته کرار ور نیږدي سو او پر دروازه یي خپل غوږ کښیښوی په اطاق کي هیڅ ږغ او کښهاری نه وو بیا سلطان تر څو شیبو وروسته دروازه ور وټکول او ویویل: علي صاحبه ډوډۍ تیاره ده،

سلطان بیا غوږ دروازې ته ور نیږدي کی خو بیا یي هم څه وانه وریدل وروسته ځني روان سو خو کله چي په ځینو کي کښته کیدی نو د علي د اطاق دروازه خلاصه سول او علي راووتی سلطان ډیر حیران سو خو علي ورته وویل: اشرف خان راغلی؟

سلطان په کښته ږغ وویل: صاحب وایي چي کله د ډوډۍ وخت سي نو ډوډۍ تیاروی او خورۍ یي که څه هم زه نه یم ما ته به نه انتظار کیږی،

علي د ډوډۍ میز ته راغلی او ټولو ته یي سلام ووایه د اشرف خان میرمنې نیرجلاء وویل: علي زویه ستاسو مور او پلار چیري دي؟

علي وویل: زما پلار چي زه کوچنۍ وم مړ سو او مور مي په ښار کي زما د ورور سره ده،

نیرجلاء وویل: په ښار کي مو کور چیري دی زویه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: د انجینرۍ د پوهنتون پر سړک دی،

نیرجلاء وویل: ورور دي څه کار کوي او تاسو څه وظیفه لرئ؟

علي وویل: زه محصل وم او ورور مي محکمه کي قاضي دی،

نیرجلاء او علي باندار کوی چي څو شیبې وروسته اشرف خان راغلی کله چي د موټره راکښته سو نو په ځغاسته کور ته را دننه سو او ډیر خوشحاله وو او بیا یي وویل: ښځې، علي..... تاسو راسی زه څه درباندي وینم،

ټول دباندي ور ووتل خو علي څو شیبې وروسته د ډوډۍ د میز څخه ولاړ سو او د دباندي وتلو نیت یي وکی،

کله چي ټول دباندي ور ووتل نو د اشرف خان د موټره څخه دري نفره او د شا د موټر څخه کوچنیان او ښځې راکښته سولې د اشرف خان میرمنه ډیره حیرانه سول او د هغو پر طرف ورغلل تر روغبړ وروسته هغو غوښتل دننه ننوځي چي په دي وخت کي د هغو درو کسانو نظر پر علي ولګیدی او ډیر حیران سول او بیا درو سره په حیرانۍ وویل: ته!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یې وویل: دا زموږ میلمه علي دی تاسو دی مخکې لیدلی وو؟

هغو وویل: لالا خو همدا نفر نن زموږ کورو ته راغلی او موږ یې د حقیقته خبر کړو او موږ ته یې داسې جادویې خبرې وکړې چې موږ خپل د اشتباه احساس وکی او ستا څخه د بخښنې لپاره ستا دفتر ته درغلو،

اشرف خان حیران سو او بیا یې وویل: څه؟

ورونو یې وویل: هو لالا همدا ځوان راغلی وو نن زموږ کورو ته،

اشرف خان علي ته وکتل د علي پر مخ موسکا خپره وه بیا اشرف خان ورته وویل: علي دوی رښتیا وایې؟

علي په موسکا ورته وویل: ما خو هیڅ نه دي کړي یو خو مې د دوی سره ستا حقیقې مینه ورته وویل او بل دا چې زه څوک په ستونزه کې نسم لیدلای او کله چې مې سهار ستا اوښکې ولیدلې نو ما ته یې خوند نه راکی او ډیر پریشانه سوم،

اشرف خان وویل: خو علي دا هر څه تا څنگه وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: دا پریږده دا خوشحالۍ ولمانځه چې ستا ورونه ستا سره بیرته یو ځای سول،

اشرف خان وویل: علي نن دي یو وار بیا زما زړه وګټی افرین پر هغې مور چې ستاسو پخیر زوی یې تربیه کړیدی او بل تا بله هم ښه خبره وکړه چې باید دا ستره خوشحالي ولمانځو نو دوې ورځې وروسته پنځنۍ(پنجشنبه) ده زما د لور د پوهنتون د فارغه کیدو ورځ هم ده دواړې خوشحالۍ به په هغه ورځ ولمانځو او لویه میلمستیا به جوړه کړو،

وروسته اشرف خان او ټول د کورنۍ نور غړي کور ته ننوتل، سهار چې کله دا خبر چې د اشرف خان ورونه د اشرف خان سره بیرته یو ځای سول سردار خان ته ورسیدی نو هغه نور هم ډیر پریشانه سو بیا یي وویل: نه پوهیږم دا د رزیل زوی د کمه سو چې د اشرف خان لاسونه جوړ سو او د هغه هره ستونزه ور حلوي،

د سردار خان ورور وویل: لالا که مو دي هلک ته نور وخت ورکی نو اشرف خان به زموږ پر سر راکښینوي زه خو وایم نور به یې کار ور خلاص کو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان وویل: یو پلان ورته جوړ که او په پټه یي کار ور خلاص که چي ځوک درڅخه خبر نسي او د اشرف خان په کور کي یي دننه ووژنه که یي دباندي ووژني نو حتماً پر موږ تاوانیږي،

د سردار خان ورور وویل: سمده لالا نن ماښام ته به یي کار ور خلاص کو،

سردار خان وویل: سمده خو احتیاط کوه ځکه هغه هلک ډیر چالاکه ماته رامعلوم سو،

علي د خدمتګارانو سره د مراسیمو لپاره د کور د دباندي ساحې په تیارولو اخته وو چي په دي وخت کي اشرف خان دباندي راووتی کله چي یي ولیدل چي علي د کور په تیارولو اخته دی نو ورته ویویل: علي ته ولي تکلیف کوې دوی یي هغه دی تیاروي،

علي وویل: نه نه هیڅ تکلیف نه دی ما ته داسي کارونه ډیر خوند راکوي،

اشرف خان وویل: علي تا زما لپاره ډیر څه کړیدي زه به دي هیڅکله احسانات نه کم در اداء،

علي وویل: را اداء کولای یي سي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: هغه څنګه؟

علي وويل: زما يو کوچنۍ غوښتنه به مني،

اشرف خان وويل: که ته زما څخه زما د شتمنۍ نيمايي برخه وغواړي هم به يي درکم وغواړه چي هر څه غواړي،

علي د کور دباندي يو اطاق ته اشاره وکړه او ويويل: زه غواړم تر هغه وخت چي ځم په دغه اطاق کي و اوسيږم،

اشرف خان حيران سو او ويويل: ددي اطاق څخه خو موږ د زړو شيانو د ايښوولو کار اخلو چي اوس خالي دی او د اوسيدو نه دی ولي په هغه بل اطاق کي دي څه مشکل دی؟

علي وويل: ستاسو کورنۍ ماشاءالله لويه ده تر څو چي تاسو هلته دننه په ارامه اوسی نو ځکه ما فيصله کړيده چي نور دلته و اوسم،

اشرف خان وويل: علي ته خو هم د همدي کورنۍ غړی جوړ سوی يي ځکه تا زما لپاره هغه کارونه وکړه چي د کورنۍ تر غړي هم راباندي ګران سوي ته به دي پخپل مخکينې اطاق کي اوسي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب ما غوښتنه در څخه وکړل که ته زما دا غوښتنه ومني نو زه به ډېر خوشحاله سم گواکې تا زما ټول احسانونه را اداء کړل،

اشرف خان وويل: خو علي.....،

علي د اشرف خان خبره پري کړل او ورته ويويل: هيله کوم خان صاحب،

اشرف خان وويل: سمده چي څنگه ستا خوښه وي،

وروسته اشرف خان خدمتگارانو ته امر وکی چي د علي انتخاب سوی اطاق ورته سم جوړ کي خدمتگارانو هم د علي په خوښه اطاق ورته برابر کی، د سردار خان د ورور جاسوسان د کور مخته تيريدل او د علي هر حالت يي څارۍ او د سردار خان ورور ته يي حال ورکوی کله چي ماښام خپلې تيارې خپري کړي او د ماښام ډوډۍ وخوړل سول نو علي د خپل اطاق پر خوا روان سو علي د کور دباندي پيره دارانو ته وويل: تاسو ورسی بيده سی زه ويښ يم زه څارنه کوم، پيره داران ولاړل او علي خپل اطاق ته دننه سو د سردار خان ورور او نور ملگري د کور تر څنگ پټ وه کله چي د کور دننه ږغونه ورک سول نو دوی پوه سول چي ټول بيده سول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه کور ته د ورتلو نیت یي وکی ټول کور ته دننه سول او د علي د اطاق خواته ورغلل علي خپل د اطاق گروف بند کړی وو کله چي د سردار خان ورور او ملگري یي د علي اطاق ته دننه سول نو غوښتل یي چي گروف ولگوي کله چي یي گروف ولگوی نو ویلیدل چي په اطاق کي هیڅوک نسته ټول ډیر حیران سول د سردار خان ورور وویل: دا څه سو خو همدا اوس اطاق ته را دننه سو په مځکه ننوتی؟

ټولو شاوخوا کتل چي په دي وخت کي د اطاق دروازه وتړل سوه د دروازې په تړلو سره ټول ډیر وارخطاء سول په همدي وخت کي د اطاق گروف هم بند سو، څو شیبې وروسته چي ټول په هوښ کي راغلل نو ټول د اشرف خان د کور څخه څه لیري دباندي پراته وه او د ټولو مخان په وینو رنگ او ټول زخمې وه چي کله په هوښ راغلل نو ډیر وارخطاء سول او ټولو د خپلو کورو پر خوا وځغستل،

کله چي سهار سو نو اشرف خان او د کورنۍ نورو څو غړو غوښتل د اشرف خان د لور د فارغه کیدو مراسیمو ته ولاړ سي نو ټول تیار سول او غوښتل یي چي موټرانو ته وخیږي اشرف خان علي ته وویل: علي ته اماده یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب زه به دلته کلاء او نور شیان سره سمبال کم تاسو ورسی،

اشرف خان وویل: هغه به خدمتګاران تیار کي ته راځه زموږ سره ولاړ سه،

خو علي ټینګار کوی چي زه همدلته پاته کیږم وروسته ټول ولاړل او په کور کي علي او خدمتګاران پاته سول علي کور ډیر ښایسته تیار کی کله چي مازدیګر سو نو اشرف خان لور یي او د کورنۍ نور ټول غړي راغلل کله چي کلاء ته را دننه سول نو د ټولو خولې خلاصې پاته سوې ټول ډیر حیران سول ځکه نارنج کلاء یو بل ډول ښکلا اخیستې وه کله چي د اشرف خان لور د موټره څخه راکښته سول نو ویویل: واو څومره ښایسته،

بیا یي پلار ته وویل: بابا ددي ډیزاین او ښکلاء دي هیڅ ثارۍ نسته،

اشرف خان حیران وو بیا یي خدمتګار ته وویل: دا چا وکړه؟

خدمتګار وویل: علي صاحب وکړه،

اشرف خان نور هم حیران سو بیا یي وویل: څه؟ دا هر څه یوازي علي وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګار وویل: هو صاحبه،

د اشرف خان لور مسکان وویل: دا علي ډیر آشنا نوم را معلوم سو دا څوک دی بابا؟

اشرف خان وویل: علي دا څه وخت کیږي زموږ میلمه دی هغه چي دا کلی یي د جهالت څخه وژغوری او ستا اکاګان یي بیرته خپل کور ته راوستل هغه نور هم ډیر داسي کارونه کړیدي چي د ټول کلي د خلکو زړونه یي خپل کړیدي،

مسکان په فکر کي ډوبه سول او بیا یي په حیرت او لوړ اواز وویل: هغه چیري دی بابا؟

اشرف خان هم حیران سو چي مسکان ولي دومره په حیرت پوښتنه وکړه نو یي ورته وویل: ولي لورې خیریت دی؟

مسکان وویل: بابا ستا هغه ورځ پیاد ده چي زه په رود کي لویدلي وم؟

اشرف خان وویل: هو لوري،

مسکان وویل: هغه چي زه یي وژغورلم د هغه ځوان نوم هم علي وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حيران سو بيا يي وويل: څه؟

مسکان وويل: هو بابا د هغه ځوان نوم هم علي وو کيداى سي دا زموږ ميلمه همهغه علي وي چي تا يي د ليدو ارمان درلودى،

اشرف خان نور هم حيران سو او بيا يي وويل: بلکل همدا علي دى ولي چي زياتره وخت علي هلته وي چيري چي يو څوک په مشکل کي وي،

بيا اشرف خان خدمتګار ته وويل: علي چيري دى او څه سو؟

خدمتګار وويل: نه پوهيږم څو شيبې مخکې د کور څخه دباندي ووتى،

ټول ديته انتظار وه چي علي ووينې تر څو مسکان ووايي چي همدا هغه ځوان وو يا نه وو خو ميلمستيا پيل سول خو علي لا هم نه راغلى اشرف خان هم په ميلمستيا کي د علي په نشتون ډير پريشانه وو تر څنګ يي مسکان هم په دي انتظار وه چي ژر علي ووينې چي رښتيا هم هغه علي دى چي دا يي ژغورلي وه که نه خو ميلمستيا خلاصه سوه علي نه راغلى سهار هم ټول ورته په انتظار وه خو د علي هيڅ درک نه وو د ټولو دروازې ته سترګې وختلي کله چي غرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يي سول نو ګوري چي علي کور ته را دننه سو خدمتګار وويل: علي راغلی!

کله چي ټول ور ووتل نو علي د دوی پر طرف را روان وو مسکان او اشرف خان چي کله دباندي راووتل نو د علي په ليدو مسکان ډيره خوشحاله سوه او په مسکا يي پلار ته وويل: بابا دا هغه ځوان دی!،

اشرف خان ډير پريشانه وو کله چي علي راورسيدی نو اشرف خان په غوسه ورته وويل: ته چيري وي؟

علي په موسکا وويل: هغه د يو ملګرې پوښتنې ته ورغلی وم،

اشرف خان وويل: نو خبر دي ولي نه راکی چي زه ځم؟

علي وويل: ما فکر وکی چي تاسو په مراسيمو کي ياست نو نه مي غوښتل چي مزاحمت درته وکم،

اشرف خان په غوسه وويل: بي عقله تر تا نو ماته هغه مراسيم مهم وه؟

علي ته په بي عقل ويلو سره علي او ټول ډير حيران سول بيا د اشرف خان تر سترګو اوښکې راغلي او ويويل: ته پوهيږي چي د تيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې راهيسې پر ما څه تير سول په ټول عمر کي مي دا دوهم وار وو چي دومره په اندېښنه کي وم،

علي وويل: زه بخښنه غواړم خان صاحب،

اشرف خان چي تر سترګو يي اوښکې رواني وې وويل: بې عقله،

وروسته يي علي په غېږ کي ونيوی او ويويل: بيا داسي بې عقلې هيڅکله ونه کې،

څو شيبې وروسته اشرف خان خپل لور ته اشاره وکړه او علي ته يي وويل: علي دا دي وپيژندل؟

علي مسکان ته وکتل او بيا يي وويل: نه خان صاحب،

اشرف خان موسکی سو او بيا يي وويل: د ښو خلکو همدا عادت وي چي ښه وکي او بيا يي هير کي علي در پياد يي که څو اوونۍ مخکې تا دا په رود کي ژغورلي وه که ته هلته نه وای نو دا بې عقله به هم اوس نه وای دلته علي دا زما لور مسکان ده،

علي وويل: هو هو پياد مي سوه څنګه ياست اغلې؟

مسکان وويل: ښه يم تاسو څنګه ياست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: زه ډیر ښه یم الحمدالله،

اشرف خان وویل: علي د میلمستیا لپاره چي دي په دا حیرانونکې ډیزاین کلاء ښایسته کړي وه د هغه لپاره مننه،

علي وویل: خان صاحب مننه بیا ولي کوې مننه خو پردې کوي خپل نه او دا کور زه خپل کور ګڼم،

د اشرف خان میرمنې نیرجلاء وویل: علي زویه تا به سهار ناشته هم نه وي کړي راسه یو وار ناشته وکه،

علي او نوره کورنۍ ټول دننه ولاړل کله چي ماښام سو نو مسکان د کور د بام سر ته وختل او د بام دروازه یي وتړل او هلته یي شاوخوا شنو مځکو ته کتل مسکان شنو مځکو ته په کتو کي غرقه سوې وه چي یو دم یي شاته علي سلام ووایه، مسکان په دي سره ډیره وبیریدل بیا یي وویل: اوه ودي بیرولم،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: بخښنه غواړم اغلې،

مسکان وویل: ته ولي هغه ورځ داسي ژر ولاړي لکه چي ډیر تلوار دي وو که خنګه؟

علي وویل: نه تلوار مي نه وو خو هلته مي اړتیا هم نه وه نوره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: خو ما به د خپلو همصنفیانو سره معرفي کړی وای،

علي وویل: زه تل یوازیتوب خوښوم د مجلسو و معرفي کیدو سره مي نه ده جوړه کله کله چي مي ملګري ډیر مجبوره کي بیا ور سره ځم،

مسکان وویل: علي ډیر یوازیتوب مه خوښوه ځکه موږ په ژوند کي حتماً دوهم کس ته اړتیا لرو،

علي وویل: خو زه اوس یوازې الله ته اړتیا لرم،

مسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: علي ستا سره هم بحث نکیږي،

علي وویل: په بیلتون یي سم له حاله ووتمه: څه له غمه وم نشه څه میخانې کړم،

مسکان وویل: واه واه ډیر ښایسته ته پوهیږي علي زما د شاعرۍ سره زیاته مینه ده خو نه یي سم لیکلای ته زما سره کمک کوې؟

علي وویل: زه هم شعرونه نسم لیکلای خو بس کله کله مي بې اختیاره له خولې وځي،

مسکان وویل: علي ایا ته پر یو چا مئن یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: نه ولې؟

مسکان وويل: ما خو اوريدلې دي چې څوک مئن وي بيا ښه شعرونه ليکلای سي،

علي وويل: خو مئنتوب يوازې څوک نه شاعر کوي ځني خبرې او ځني دردونه هم د چا څخه شاعر جوړوي،

مسکان وويل: هو همداسي خو ده علي،

علي اوږده ساه وکښل او تر ځو شيبو وروسته يي وويل: مسکان شپه ناوخته ده ورسه نوره بيده سه تر ناوخته ويښه پاته کيدل ستاسو لپاره تاوان کوي،

مسکان وويل: ولې ستا لپاره لکه چي تاوان نکوي چي تر دا مهاله ويښ يي،

علي موسکی سو بيا يي وويل: زه خو نه بديږم زه د خوب کمزوري نلرم،

مسکان وويل: ولي ته لکه چي د يو بلي دنيا څخه راغلی يي؟

علي په موسکا وويل: هو همداسي يي وبوله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وخندل او بیا روانه سول او علي ته یي ښه شپه وویل کله چي د بام دروازې ته ور ورسیدل نو یو دم ودریدل څو شیبې یي د بام دروازې ته کتل وروسته یي دروازه خلاصه کړل او لاندي کښته سول،

سردار خان وویل: نه پوهیږم دا بدبخته د کمه سو اول یي زما وړور او کسان پر ډیر بد حال کړل را او نن یي بیا زما د قاچاق سامان پولیسو ته پلاس ورکی،

د سردار خان یو نفر وویل: خان صاحب که ستا خوښه وي یوه حمله به بله پر وکو،

سردار خان وویل: یا یا بیا داسي بي عقلي ونه کی اوس یي زما څو موټران پولیسو ته پلاس ورکړل که بیا خبر سو چي موږ حمله پر کوو نو ټول کاروبار به مي را برباد کي،

څو شیبې وروسته سردار خان ته زنگ راغلی سردار خان جواب ورکي: بلي زویه څنګه یي ښه؟

زوی یي وویل: هو بابا ښه یم تاسو هم ښه یاست،

سردار خان وویل: هو زویه تر دي مهاله ښه یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی یي وویل: بابا ستا لپاره یو ډیر ښه خبر لرم چي درلړ درته وبه یي وایم،

سردار خان وویل: همدلته راته ووایه زویه،

زوی یي وویل: نه بابا ډیر غټ کار مي ستا لپاره کړیدی داسي په اسانه خو یي نه درته وایم،

سردار خان وویل: نو ژر راسه زویه او دا ښایسته خبر راباندي واوره،

زوی یي وویل: سمده بابا په دا څو نیږدي ورځو کي درځم،

د سهار د لمر شغلې خپري سوې وې او مرغانو خپل سندرې پای ته ورسولي اشرف خان د خپل تجارت د ملګرو سره په څه خبرو مصروفه وو څو شیبې وروسته علي د خپل اطاق څخه راووتی کله چي اشرف خان ته ور رسیدی نو د اشرف خان ملګري ولاړل اشرف خان څه ستومانه او پریشانه معلومیدی او د غم ساوې یي کښلې علي تر سلام وروسته وویل: څه خبره ده خان صاحب داسي پریشانه معلومیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: څه درته ووایم علي دا ځو کلونه کیږي تجارته مي په تاوان کي روان دی څه وخت مخکې مي ډیره دوا راوړې وه چي د هغه د جملې څخه څه اندازه خرڅه سول خو د دا نورې دوا خرڅولو ته زیات وخت پکار دی خو د دوا تاریخ ته ډیر لږ وخت پاته دی که په دي لږ وخت کي دوا نه سوه خرڅه نو زه به ډیر زیات تاوان وکم،

علي وویل: دا خو دومره موضوع نه ده چي تاسو دومره زیات ورته پریشان یاست د دوا تر تاریخ پوره کیدو پوري په تلویزیونانو، راډیوگانو .....کي اعلان ورکوه چي هر څومره دوا خرڅه سوه هغه خرڅه که د پاته دوا لوحه او معلومات ور واړوه او د خطرناکو حیواناتو او حشراتو د وژلو ټاپه او معلومات پر ومښلوه دا یي ستاسو مشکل حل،

اشرف خان د علي مشورې ته ډیر په تعجب کي سو او د هغه مشوره یي ډیره خوښه سوه او علي ته یي وویل: ډیر ښه علي افرین ډیر ښایسته نظر دی خو هو زه دا کار ټول تاته سپارم،

علي وویل: زه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هو علي ته او په بدل کي چي يي هر څومره پيسې ته غواړې او هر شي چي غواړې درکوم يي،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه صرف ستا پر مخ خندا غواړم نور هيڅ نه،

اشرف خان وویل: علي که ته زما دا کار وکي نو ما به د ډیر لوی تاوانه خلاص کې،

علي وویل: هر څه خو د الله له طرفه دي زه به خپل د بنده ګۍ کوښښ وکم تاسو درځی زه څو شیبې وروسته پسي درځم دفتر ته،

اشرف خان وویل: خو زما سره به په موټر کي ولاړ سي،

علي وویل: نه دلته مي کلې کي څه کار دی بیا وروسته پسي درځم،

اشرف خان وویل: یو موټر به در پریږدم هغه در سره بوځه،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه موټر ته اړتیا نلرم د ملګري سره درځم،

اشرف خان وویل: سمده علي چي څنګه ستا خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د کور څخه ووتی تر څه تګ وروسته یي تر یو درختې لاندي یو ځوان ولیدی کله چي ور نیږدي سو نو هغه غوښتل د هیروینو نشه وکي علي ورته وویل: ایا په دي سره به ستا غمونه او مشکلات حل سي،

هغه ځوان د علي په ناڅاپي بږغ ډیر وبیریدی بیا یي تر څو شیبو وروسته په ژړا وویل: څه وکم علي وروره د ژوند مشکلاتو دومره پر سر اخیستی یم چي د هیرولو لپاره یي مجبوره سوم چي دا چم وکم،

علي وویل: سدیسه که ته د یو میږي مخته یو لرګی کښیږدي هغه څه کوي؟

سدیس وویل: هغه د هغه لرګي څخه مخ اړوي او پر بل طرف ځي،

علي وویل: که ته هر وارې د هغه ومخته لرګی کښیږدي هغه مخ ځني اړوي نو چي دومره کوچنی حیوان لا ماته نه مني نو ته ولي ماته مني د ژوند د مشکلاتو سره وجنګیږه هیڅوک مه پریږده چي ستا په ژوند کي ستا د نا آرمۍ سبب سي یو عالم وایي موږ خپل کور ته غل نه پریږدو تر څو د کور شیان مو وینسي نو هغه افکار او ستونزې ولي ځانته پریږدو چي زموږ خوشحالۍ زموږ څخه غلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي سديسه دا نشه يي د حل لاره نه ده نشه ستا مشکلات نور هم زياتوي نور دي هم په ستونزو کي اچوي دوست او دوښمن درڅخه ورک کوي،

سديس وويل: ته خو صحې وايي علي وروره خو زه غواړم چي ددي ستونزو څخه ځان خلاص کم خو په هيڅ ډول نه خلاصيږم غوښتل مي کاروبار شروع کم خو پلار پيسې نه راکوي خو چي کور کښينم وايي چي کار ولي نکوې نو ته ووايه علي وروره زه څه وکم؟

علي وويل: آيا ته په رښتيا غواړي کار وکي؟

سديس وويل: هو علي وروره،

علي خپل جيب ته لاس کی او څو بستې پيسې يي را وکښي او سديس ته يي وويل: دا واخله کار په شروع که خو هو که خبر سوم چي پر بي ځايه شيانو در څخه ولاړې نو بيا به ډير درڅخه خوابدی سم او هو زه پر تا باور لرم زما باور مه راماتوه،

سديس د علي لاسونه په خپلو لاسو کي ونيول او په ژړا يي وويل: يا علي وروره هيڅکله نه،

علي سديس په غيږ کي ونيوی او ورته ويويل: ژاړه مه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي علي پر خپل لار او سديس پر خپل لار روان سول نو تر ځو شيبو وروسته سديس يو دم ودريدی او د ځان سره يي وويل: علي ورور ښنگه خبر سو چي زه د مشکلاتو له وجې نشه کوم هغه ته خو زما په اړه هيڅ معلومات هم نه وه،

کله چي سديس شاته وکتل نو علي تللی وو سديس هلته ځو شيبې حيران ولاړ وو او بيا ولاړی، اشرف خان په خپل دفتر کي علي ته انتظار وو اشرف خان په فکر کي وو چي علي ته خو زما دفتر هم نه دی ورمعلوم نو ښنگه به يي پيدا کي په همدې فکرو کي د دفتر څخه دباندې ووتی او خپل مرستيال ته يي وويل: قريشي! ورسه ساتونکو ته ووايه که علي نامی ځوان راغلی نو هغه زما دفتر ته راواستوی او راگرځوی يي مه او مه هم تلاښې په کښې کوی زه يو وار د بازار خواته ځم بيرته ژر راځم ته زما دفتر ته ورسه که علي راغلی هغه ته راپور او معلومات ورکه،

قريشي وويل: سمده صاحبه،

وروسته اشرف خان ولاړی او قريشي ساتونکو ته تر سپارښتنې وروسته د اشرف خان په دفتر کي علي ته انتظار سو د ډير انتظار وروسته قريشي غوښتل د دفتر تشناب ته ولاړ سي نو څکه يي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفتر دروازه په ځان پسي قلف کړل کله چي قریشي تشناب ته ولاړی ځو شیبې وروسته بیرته راووتی ګورې چي په دفتر کي علي ناست دی کله چي علي قریشي ولیدی نو سلام یي ورته ووایه او بیا یي ورته وویل: زه علي یم د خان صاحب ملګری خان صاحب به زما په اړه درته ویلي وي؟

قریشي وویل: هو هو راته ویلي یي دي خان صاحب په کوم کار پسي ولاړی هغه به هم اوس را ورسیږي تاسو کښیني استراحت وکی،

علي وویل: د کمپنۍ راپور او معلومات راکه بس ده استراحت مو ډیر کړیدی اوس به یو څه کار وکو،

قریشي و علي ته ټول معلومات ورکړل بیا قریشي غوښتل په څه نورو اسنادو پسي دباندې ووځي کله چي د دفتر دروازې ته ور ورسیدی نو ویلیدل چي دروازه قلف ده قریشي حیران سو چي دروازه قلف ده نو علي څنګه دننه راغلی قریشي په همدي فکر کي وو چي په دي وخت کي اشرف خان هم را ورسیدی قریشي د اشرف خان سره په خبرو اخته سو وروسته قریشي ولاړی او اشرف خان دفتر راغلی او د علي سره یي تر روغبړ وروسته یي د دوا په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث شروع کی علي تر معلوماتو اخیستلو وروسته د دوا په فروش رسولو شروع وکړه د دوا تر تاریخ پوره کیدو پورې ډیره دوا خرڅه سوه اشرف خان ډیر خوشحاله وو وروسته علي پاته دوا د حیواناتو او حشراتو د وژلو لپاره لابراتوار ته واستول تر معلومات وروسته دا دوا د ضررناکو مچانو او ملاریا لپاره ډیره ګټوره ثابته سوه تر لوحو اړولو وروسته يي بازار ته وړاندې کړه او په لږ وخت کي ټوله دوا رانیول سوه کله چي ټوله دوا خرڅه سول نو اشرف خان او قریشي په خپل دفتر کي حسابونه کول چي لږ وروسته علي راغلی دفتر ته اشرف خان د هغه په لیدو موسکی سو او بیا يي علي نیږدې ځانته راوغوښتی او د ۱۲۰ لکو پیسو چیک يي ولیکی او علي ته يي ورکی علي وویل: دا څه دي خان صاحب؟

اشرف خان وویل: دا ستا برخه ده علي تا چي زما سره د دوا په فروش کي مرسته وکړه زه دي د ډیر لوی تاوان څخه وساتلم او بله خبره دا چي ماته دي لس چنده زیاته ګټه را ورسول چي د هغې ګټې څخه مي صرف تاته یوه برخه درکړه زیاتې نه دي،

علي وویل: خان صاحب که تاسو ما پردی بولی نو دا پیسې راکه او که مي خپل بولې نو بیرته يي واخله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: علي ته ماته زما د خپل سکه زوی پخیر جوړ سوی یي خپلوې پر ځای ده خو اړتیا هر څوک لري ته به هم په ژوند کي ډیرې اړتیاوې لري چي د هغو پوره کولو لپاره پیسو ته اړتیا ده،

علي وویل: خان صاحب زه هیڅ اړتیا نلرم کم څه ته چي اړتیا لرم هغه صرف یو خدای راکولای سي تاسو دا پیسې په کلې کي پر یو روغتون جوړولو مصرف کی،

اشرف خان وویل: علي روغتون زه پخپلو پیسو جوړوم هغه زما په پلان کي دی خو دا ستا پیسې به ته حتماً اخلي،

علي وویل: خان صاحب زه تاسو ته ډیر احترام لرم خو زه تر خپلې خبرې هیڅکله نه یم اوښتی ستاسو د پاره به صرف یو څه واخلم نور تاسو پر روغتون ولګوی،

اشرف خان وویل: سمده علي چي څنګه ستا خوښه وي خو ته به هم زما یو شرط مني؟

علي وویل: څنګه شرط خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د نن څخه به ته زما د ټول کاروبار مشاویر یي او زما ټول کاروبار به اداره کوې،

علي وویل: خان صاحب زه په یو ځای کي تر یو کال یا یونیم کال اضافه نه یم پاته سوی کله یو ځای کله بل ځای تر هغه وخته چي ستاسو سره یم پر مخ به یي یوسم خو تر هغه وروسته به بیا تاسو هم گیله نه راڅخه کوئ او نه به هم ما راگرځوئ،

اشرف خان وویل: سمده علي خو ته ولي ځي زموږ څخه ایا کوم تکلیف درته رسیدلی دی که څنگه؟

علي وویل: نه نه خان صاحب هیڅ تکلیف نه دی را رسیدلی خو چیري چي زما اړتیا تر تاسو ډیره لیدل کیږي نو بیا زه هلته ځم،

اشرف خان وویل: زه پوه نسوم علي؟

علي وویل: بیابه پر کراره بحث وکو خان صاحب،

اشرف خان وویل: سمده علي خو واخله دا خالي چیک چي هر څومره پیسې پکښي لیکي ویلیکه زه به یي در امضاء کم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د اشرف خان څخه چیک واخیستی او شل لکه یې پکښې ولیکلې او تر څنګ یې یو خط هم ولیکی او دواړه یې د خط په یو پاکټ کې واچول،

محیب په کتاب لوستلو مصروف وو چې کوچنی لور یې ورته راغلل او ویویل: بابا بابا ماته یو جوړه نوې کالې او بوټونه راوړه چې کله بازار ته ولاړ سې،

محیب وویل: سمده لورکۍ چې معاش مې راووځې درته رابه یې وړم،

لور یې وویل: بابا زه یې سبا غواړم،

محیب وویل: خو اوس پیسې نسته راسره لورکۍ،

لور یې وویل: سمده بابا چې پیسې دې پیدا کړې بیا یې راته رانیسه،

محیب وویل: سمده زما ګرانې شهزادګۍ،

د محیب لور ولاړل او محیب کتاب کښیښوی او خپل اطاق ته د مخ پریولو لپاره ولاړې کله چې د اطاق څخه راووتی نو د مخ وچولو پر وخت یې پر میز پاکټ ته پام سو کله چې یې را واخیستی او خلاص یې کی نو ویلیدل چې یو د شلو لکو چیک او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خط پکښې پروت وو محیب ډیر حیران سو کله یي چي خط خلاص کی او ویوایه نو تر سترګو یي اوښکې روانې سوې او خط یي مچ(ښکُل) کی او بیا یي خپل مور ته ور ناره کړه....،

قریشي او علي ماښام تر ډیره په دفتر کي ناست وه ورروسته قریشي وویل: علي ناوخته کیږي ته څه وخت ځي کور ته؟

علي وویل: وختې دی ولاړ به سم،

قریشي وویل: تاسو به د خان صاحب سره اوسیږی علي؟

علي وویل: بلي هو،

قریشي وویل: د صاحب کور خو ډیر لیري دی نو ته څنګه ځي موټر هم نلري؟

علي وویل: زه تللای سم،

قریشي وویل: زما کور دلته په ښار کي دی نن زما سره پاته سه،

علي وویل: نه مننه نیت مي دی چي نن به خپل اصلي کور ته ولاړ سم،

قریشي وویل: د اصلي کور څخه دي مطلب،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: چیري چي یوازې زه اوسیږم،

قریشي وویل: نو تاسو بل کوم خپل نلری چي ور سره و اوسیږي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: قریشي تاسو بیخې ډیرې پوښتنې کوی،

قریشي هم موسکی سو او ویویل: بخښنه غواړم علي،

علي وویل: شپه ناوخته سوه تاسو ورسی دفتر بیا زه قلفوم وروسته پسي درځم،

قریشي د علي څخه خدای په امانی واخیستی او د دفتره څخه ووتی په لاره کي قریشي د یو مارکیټ مخته موټر ودروی او د کور لپاره یي سوداوې راواخیستې کله چي یي سودا پوره سوه نو بیرته موټر ته راغلی او روان سو په لاره کي یي میرمنې زنګ ور ته راووهلی او ورته ویویل: سړیه هغه د کوچنیانو شیدې دي هیرې نسي،

قریشي وویل: را اخیستې مي دي،

میرمنې یي وویل: او هغه زما سینګار شیان دي هم هیر نسې،

قریشي وخندل او ویویل: هغه مي اول راواخیستل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

قریشي او میرمن یي په باندار اخته وه چي په دې وخت کي د قریشي سترګې لیري پر یو نفر ولګیدلې چي د سړک تر څنګ روان وو قریشي فکر وکی چي علي دی خو هر څومره چي ورنیږدي کیدی نو قریشي مطمئن کیدی چي دا علي دی کله چي قریشي ور رسیدی هغه نفر راسته لاس ته په یو غټه دروازه ننوتی، قریشي چي کله هغه ځای ته ور ورسیدی نو د هغه ځای د دروازې پر سر لویه لوحه وه چي قبریستان پر لیکی وو قریشي ډېر حیران سو بیا یي میرمنې ته وویل: زهرا بیا وروسته خبرې کوو،

قریشي تلیفون بند کی او د قبریستان مخته ودریدی او د موټر څخه راکښته سو کله چي د قبریستان خواته ورغلی دروازه یي خلاصه کړل او دننه ور ننوتی چي وویني چي دننه چي ولاړی دا نفر څوک وو او دلته څه کوې، قریشي په قبریستان کي شاوخوا ګرځیدی شاوخوا یي کتل د قبریستان په ځینو ځایو کي توره تیاره او د کاغیو او ځینو نورو حیواناتو ږغونه وه خو هیڅوک نه معلومیدل قریشي د قبریستان تر منځه راغلی وو غوښتل یي چي بیرته ووځي ځکه څوک نه وه قریشي فکر وکی چي شاید زما سترګو اشتباه کړي وي کله چي بیرته د قبریستان د دروازې پر طرف روان سو نو یو دم یي د یو قبر د شناختې پر ډبرې سترګې ولګیدلې د هغه په لیدو د قریشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن په ریږدیدو سو د پښو او بدن حرکت یي د لاسه ورکی غوښتل یې چي د دروازې پر طرف وځغلې خو د شا له طرفه یو چا ونیوی قریشي لویه چغه وکړه،

سهار اشرف خان او کورنۍ یي د کور د بام پر سر ناشته کول چي څو شیبې وروسته اشرف خان د بدن د حرکت لپاره ولاړ سو او شاوخوا گرځیدی چي لیري یي پر علي سترگې ولگیدي چي د کور پر طرف را روان وو علي پر لاره د کلیوالو سره په موسکا مرسته او همکارې کول هر کلیوال چي به علي لیدی نو د روغبړ لپاره به یي هغه ته مخته ور ځغستل اشرف خان ددي په لیدو موسکی سو او د علي سره د کلیوالو مینې ډیر خوند ورکی او ډیر خوشحاله سو کله چي علي کلاء ته راغلی نو اشرف خان خدمتگار ته وویل: ورسه علي ته ووایه چي لوړ راسه،

څو شیبې وروسته علي لوړ بام ته راپورته سو او د ټولو سره یي روغبړ وکی بیا اشرف خان ورته وویل: علي هسي نه دا کلیوال تا ددې کلې مشر وټاکې،

علي موسکی سو بیا یي وویل: ولي خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: ته چې هلته پر لارې را روان وې ما درته کتل چې کلیوال دې په لیدو ډېر خوشحاله کېدل د هغو مینه چې مې ستا سره ولیدل نو ځکه مې وویل چې دا خلک به تا ددې کلي مشر وټاکي نن سبا دې په ټول کلي کې ډېر صفتونه کېږي،

علي موسکی سو بیا یې وویل: نه خان صاحب ددې کلي خلک خپله ښه خلک دي نو ځکه زما صفت کوې او بل دا چې تر ما تاسو ډېر څه ددې کلي لپاره کړیدي ددې کلي د مشرتوب حق یوازې تاسو لری،

اشرف خان او علي وروسته پر خپل کاروبار خبرې شروع کړې علي د اشرف خان د کاروبار لپاره ډېر ښه ښه کامیاب پلانونه اشرف خان ته وړاندې کړل اشرف خان د پلانو په اوریدو ډېر خوشحاله سو د خبرو په جریان کې د اشرف خان تلیفون ته زنګ راغلی کله چې اشرف خان تلیفون ته جواب ورکی نو مخ یې بل ډول سو او په حیرانۍ یې وویل: څه!؟،

کله چې تلیفون بند سو نو علي وویل: څه وسوه خان صاحب خیریت خو به وي د چا تلیفون وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: د دفتر څخه تليفون وو ويل قريشي د تير ماښام راهيسي ورک دی هيڅ درک يي نسته،

علي ډير حيران سو بيا يي وويل: څه قريشي ورک دی خو ماښام تر ناوخته پورې زما سره وو بيا ما ورته وويل چي ته ولاړ سه زه وروسته ځم دی ولاړی او زه په دفتر کي پاته سوم،

اشرف خان ډير حيران وو بيا يي وويل: قريشي د ډير وخت څخه زما سره راسره دی ډير ښه ځوان دی چاته يي بد نه دي ور رسولې،

علي وويل: زه مطمئن يم چي قريشي به خپل کور ته بيرته سلامت راځي،

ورځې او شپې تيريدې يو ورځ اشرف خان علي ته وويل: علي د کله چي ته زما سره يو ځای سوی يي د هغه راهيسې سردار خان زما سره بيا شخړه نه ده کړي لکه چي ډير دي د سختې گوتې نيولی دی؟

علي وويل: نه خان صاحب سردار خان اوس هم غواړې تا تر پښو واچوې هغه کوښښ کوي چي ستا کمزورې پيدا کي او هغه اوس ستا کمزوريو ته ډير نيږدي سويدی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: څنګه کمزورې زه پوه نسوم علي؟

علي وویل: خان صاحب ته دومره په کاروبار کي مصروفه یې چي خپل کورنۍ دې د یاده ایستلې ده تا دا هم هیر کړیدي چي ته یو لور هم لري،

اشرف خان ډیر حیران سو بیا یي وویل: ولې څه خبره ده علي زما لور څه کړیدي؟

علي وویل: دا خو باید تاته معلومه وای چي ستا لور څه څه کوي؟

اشرف خان وویل: هغې خو په ښار کي پوهنتون وایه،

علي وویل: ایا تاسو په دي خبر یاست چي هغې په پوهنتون کي د چا چا سره لیدل او چیري چیري تله یا تاسو دا خبر نه اخیستی که مو اخیستیلای نو تاسو به په دي هم خبر وای چي په هغه ورځ چي ستا لور په رود کي غرقیدل په هغه ورځ دا په رخصتۍ ستاسو بیله اجازې تللې وه،

اشرف خان وویل: علي هر څه واضح ووایه چي څه خبره ده ستاسو د خبرو مطلب څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: ورسه د هغې څخه يي وپوښته،

اشرف خان ډير پريشانه سو بيا يي علي ته وويل: زما سره راځه!

کله چي علي ور سره روان سو نو اشرف خان د مسکان اطاق ته ورغلی او هغې ته يي وويل: مسکان لورې تا په پوهنتون کي د چا چا سره ليدل؟

مسکان حيرانه سوه چي څه پيښه سويده نو يي وويل: ولي څه خبره ده بابا؟

اشرف خان په غوسه وويل: زما په پوښتنه کي پوښتنه مکوه زما د سوال جواب راکه !

مسکان وويل: زما د پوهنتون همصنفيانې او زما ځنې نورې ملگرې وې چي ما به کله کله ور سره ليدل،

اشرف خان وويل: بل دي د هيچا سره نه ليدل؟

مسکان وويل: يا بابا،

اشرف خان علي ته مخ ور واړوی بيا علي و مسکان ته وويل: هر ماښام تا پر پنځه بجې د چا سره ليدل د ليليې شاته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ډیره وارخطاء سول او بدن یي په ریږدیدو سو په ریږدیدلې اواز یي وویل: د هیییچا سره مي ننننه لیدل،

اشرف خان چي کله مسکان وارخطاء ولیدل نو پوه سو چي کمه خبره سته نو ډیر په غوسه سو او مسکان ته یي ډیر په غوسه وویل: رښتیا رښتیا راته ووایه چي د چا سره دي لیدل؟

مسکان ډیره وبیریدل نو ځکه یي رښتیا وویل: هغه د سردار خان د زوی کامران سره،

اشرف خان نور هم ډیر په قهر سو او مسکان یي ټینګه چپلاخه(څپیړه) پر مخ ووهل او ورته ویویل: افرین دې سي درباندې د پلار د دوښمن د زوی سره دي مینه شروع کړه راته تا د هغه سره مینه نه بلکې د پلار عزت دي پر خرڅ کی او د خپل پلار عزت او سر دي د هغه د پلار په پښو کي ور وغورځوی،

د مسکان تر سترګو اوښکې روانې سوې بیا اشرف خان وویل:دا زما غلطي ده چي ته مي هلته یوازې او بیله څاره ایله کړې وې ما پر تا باور کړی وو چي زما لور به زما عزت هیڅکله پایماله نکي هغه د نورو انجونو څخه جلا ده خو نه وم خبر چي هغه لور به مي عزت لیلام کي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل:مسکان کامران ستا سره مینه نکوې بلکې هغه غواړې چې ستا پواسیطه ستا د پلار عزت خپل پلار ته ډالۍ کي بیابه ستا په وهلو او ډبولو ستا پلار شیبه په شیبه وژنې،

اشرف خان وویل: نه پوهیږم کمه گناه مي کړي وه چي داسي لور خدای راکړه چي سر مي په لوړ نسو خو کښته سو،

کله چي اشرف خان دا خبرې کولې نو په دي وخت کي د مسکان تلیفون ته د کامران زنګ راغلی اشرف خان د مسکان د لاسه تلیفون واخیستی چي ویلیدل چي د کامران زنګ وو نو تلیفون یي د قهره د مځکې وویشتی او مات یي کی او ویویل: د نن څخه ستا دباندې وتل تلیفون او هر څه بند دي،

اشرف خان دا وویل او د مسکان د اطاقه څخه ووتی او د مسکان د اطاق دروازې ته یي قلف ور واچوی نیرجلاء وویل: څه خبره ده سړیه ولي داسي په قهر یي؟

اشرف خان وویل: ورسه د هغې لور څخه دي یي وپوښته چي د پلار عزت یي د هغه د دوښمن سردار خان په پښو کي ور وغورځوی د هغه د زوی سره مینه راته کوي دا خو ښه سو چي علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر کړم که نه نو خدای خبر چي سردار خان به څه څه راکړی وای،

نیرجلاء ډېره حیرانه سوه بیا یي وویل: ما نه درته ویل چي دا انجلۍ یوازې مه ایله کوه خو تا به ویل چي یا زما لور د نورو انجونو پڅیر نه ده زما لور داسي ده و هاسي ده اوس دي نتیجه ولیدل،

اشرف خان په دفتر کي په دي خبره ټوله ورځ پریشانه وو چي د هغه لور د هغه د دوښمن د زوی سره مینه کوې علي به کله کله د اشرف خان پام بلي موضوع ته وگرځوی تر څو اشرف خان تشویش ونکي کله چي ماښام سو نو اشرف خان او علي د کور پر طرف روان سول کله چي کور ته ورسیدل نو په کور کي ټول ډېر پریشانه وه اشرف خان وویل: څه خبره ده ولي داسي پریشانه یاست؟

نیرجلاء وویل: سرېیه مسکان په کور کي نسته هغه د کوره وتلې ده،

اشرف خان ډېر حیران سو او ډېر په قهر سو کور ته ننوتی او توپک یي را واخیستی او ویویل: نن خو د سردار خان هیڅوک نه ور پریږدم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ټولو ونیوی اشرف خان ټول د ځان څخه لیري کړل او د کوره څخه راووتی کله چي علي ته ور نیږدي سو نو علي ونیوی او ورته ویویل: ودریږه خان صاحب!،

اشرف خان وویل: علي ما پریږده نن به یا زه وژل کیږم یا سردار خان،

علي وویل: یو وار زما خبره واوره بیا چي هر څه کوې ویکه،

اشرف خان ودریدی او علي ته یي وویل: ښه وایه،

علي وویل: که ته په سردار خان او زوی یي یو چم وکي نو ستا د لور په زړه کي به تاته تل نفرط وي او هغه به ستا څخه تل همداسي تښتي ما خو هم همدا غوښتل چي مسکان د دوی کور ته ورسي ځکه چي هلته به دا د زوی او پلار په هدف خبره سي،

اشرف خان وویل: خو علي هغه... ،

علي وویل: خان صاحب په ما باور ولره ستا په لور به هیڅ هم نکیږي او هیڅوک به هلته نه ورځي سبا ته مسکان زه خپله راولم،

اشرف خان بیرته کور ته وګرځیدی او توپک یي وغورځوی، مسکان د سردار خان په کور کي وه سردار خان ډیر خوشحاله وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د سردار خان زوی کامران د مسکان سره د باندړار څخه فارغه سو نو دباندې راووتی او په مسکان پسي يي دروازه را وتړل سردار خان خپل زوی ته وويل: افرين زويه تا زما سر را لوړ کی......، سردار خان او زوی يي په خبرو سره اخته وه او مسکان په اطاق کي ناسته وه چي په دي وخت کي د اطاق دروازه باد ووهل څه اندازه خلاصه سوه مسکان فکر وکی چي کوم چا راپورې وهل نو ځکه ور ولاړه سوه چي وګوري څوک دی کله چي دروازې ته ور ورسيدل نو ويکتل هيڅوک نه وه ټول دباندي ناست وه، مسکان کرار کرار په زينو کي راکښته سول او د دباندې باندړار ته يي غوږ ونيوی ټول ډير خوشحاله معلوميدل بيا سردار خان وويل: اوس به د اشرف خان څخه د هرې بدۍ بدله اخلم هغه ته به د سپې پڅير طوق ور واچوم او شاوخوا به يي په کلې کي را وګرځوم،

ددي خبرو په اوريدو د مسکان بدن په ريږديدو سو او ډيره وبيريدل بيا سردار خان کامران ته وويل: زويه ستا نقلې مينې ماته ډيره خوشحالې راپه نصيب کړل،

کامران وويل: دا هر څه خو مي ستا څخه زده کړيدي بابا چي مازې زه د مسکان سره واده وکم نو د هغې څخه به د کور مزدوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه کم داسي بد حالت به باندې راولړ چي پلار يي په ليدو مړ سي،

د کامران د خبرو په اوريدو مسکان نوره هم وبيريدل او پوه سول چي کامران ددي سره مينه نه بلکې چم کړيدی او غوښتل يي چي ددي پواسيطه اشرف خان برباد کي مسکان ددي خبرو په اوريدو د بدن حرکت او سد د لاسه ورکړی وو او پر شا روانه سول چي په دي وخت کي يي لاس د کوم لوښې سره ومښتی او هغه پر مځکه ولويدی په دي سره ټول چپ سول او کامران ور وځغستل کله چي ور ورسيدی نو ويليدل چي مسکان هلته ولاړه وه،

کله چي سهار سو نو سردار خان چي د کور په مينځ کي ناست وو تليفون ته يي زنګ راغلی کله چي سردار خان جواب ورکی نو ډير په قهر پر ځای ودريدی او ويويل: دا ته څه وايي بي غيرته داسي نسي کيدای،

ټول ډير حيران سول چي څه وسول کامران رانيږدي سو او پلار ته يي وويل: څه خبره ده بابا؟

سردار خان د ډيره قهره کامران يو ټينګه چپلاخه پر دا مخ ووهلی بيا يي وويل: بي غيرته دا ټوله ستا د لاسه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامران وویل: خو څه وسول بابا؟

سردار خان وویل: د هغه بې غیرته اشرف خان خواخوږي علي تیر ماښام زما د میلیون هاوو هیروینو ته اور ور اچولی دی ما ټوله سرمایه په هغو لګولې وه دا کور مي لا ورته په ګروې کړی وو زه برباد سوم تباه سوم،

په دي وخت کي د سردار خان د کور د دروازې څخه علي ور بږغ کړه او ویویل: سردار خانه ما نه وه درته ویلي چي نور سم سه او د اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا زما خبره ونه منل زه پوهیدم چي ستا زوی به د اشرف خان کور ته ورځي او مسکان به د ځان سره راولي خو ما بس ستا بربادیدو ته بهانه لوټول نو ځکه مي ستا زوی نه راوګرځوی که نه ما به هلته پر هم هغه ځای ستا زوی در وژلی وای اوس په سمه درته وایم چي مسکان راپریږده که نه تر دي به دي هم بدتر کم،

سردار خان وویل: داسي یي چیري در پریږدم چي اشرف خان زما ټول تاوان رانکي،

علي وویل: سردار خانه ته اشرف خان نه ما برباد کړی یي او زه تاته تاوان نسم درکولای ځکه ما ته دوه وارې خبر کړی وې چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا ونه منل دا ستا خپله غلطي ده نو تاوان به يي هم ته خپله مني او پاته خبره د مسکان سوه هغه خو به په هره ډول چي وي زه يي ددي ځايه بيايم ځکه ما يي د پلار سره وعده کړيده،

د سردار خان ورور چي ګوډ ګوډ هم کيدی سردار خان ته وويل: لالا هغه انجلۍ ور پريږده ددي هلک سره ځان مه اچوه که نه دا اوس چي روغ بدنونه او ژوند لرو دا به هم رابانديې ودروي،

سردار خان هم وبيريدی نو ځکه يي خپل زوی ته وويل: ورسه هغه انجلۍ ور پريږده،

کامران هم مسکان د اطاق څخه راويستل او د علي پر طرف يي ور پريښوول کله چي مسکان علي ته راورسيدل نو سترګي يي د اوښکو ډکي وي او تر خولي يي وينه بهيدل، علي د مسکان د اوښکو او وينو په ليدو ډير په قهر سو بيا يي مسکان ته وويل: ايا ته دوی ووهلي؟

مسکان په ژړا سر وښوروی چي هو بيا علي وويل: کم يوه ووهلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان د سردار خان زوی کامران ته لاس ونیوی، علي مسکان ته وویل: دباندې موټر ولاړ دی په هغه کي کښینه زه درځم تر شاه مه ګوره،

مسکان د موټر پر خوا روانه سول او علي د کامران پر خوا ور روان سو کامران او د سردار خان نور کسان يي ډیر زیات ور ووهل کله چي کامران تر مرګه ورسیدی نو سردار خان علي ته وویل: هیله کوم زویه پري ایږده زما داغه یو زوی دی،

علي کامران پریښوی بیا علي سردار خان ته وویل: لعنت پر داسي نارینه چي پر یوې مظلومې لاس پورته کوي دا څنګه نارینتوب دی تر داسي نارینه خو یو حیوان لا ښه دی لږ تر لږه تر ځان په کمزورې خو لاس نه پورته کوي،

علي دا خبرې وکړي وروسته د سردار خان د کوره ووتی او په موټر کي کښینستی او روان سو د مسکان تر سترګو اوښکې رواني وې بیا يي وویل: علي ما کور ته مه بیایه زه نور په هغه کور کي هیڅ حق نلرم ما مي د پلار عزت د خاورو سره ور خاورې کی زه به په کم مخ د بابا سره مخ کیږم هیله کوم علي ما کور ته مه بیایه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: مسکان چي تاته د خپلې غلطۍ احساس وسو همدا کفایت کوي ښه وو چي ته مخکې د پلار او زوی په چم خبره سوې که نه نو ټول ژوند به دې لاسونه مبتلای چي دا په څه غضب اخته سوم چي تیر سوه هغه به هیر کو زه خان صاحب پوه کوم،

څو شیبې وروسته مسکان او علي کور ته را ورسیدل د کورنۍ ټول غړي د هغو مخته راغلل مسکان زړه نسوای کولای چي د موټر څخه راکښته سي د پلار څخه بیریدل خو څو شیبې وروسته علي د موټر دروازه ور خلاصه کړل مسکان ته يي خپل لاس ونیوی مسکان هم خپل لاس د علي په لاس کي ورکی کله چي مسکان خپل لاس د علي په لاس کي ورکی نو د مسکان ټوله بیره ختمه سول او د راحت احساس يي وکی علي مسکان تر لاس ونیول او د موټر څخه يي راکښته کړل چي په دې وخت کي يي پلار مخته راغلی چي ډیر په قهر وو، علي اشرف خان ته وويل: خان صاحب مسکان چي کومه غلطې کړي وه د هغه سزا دې ولیدل هیله کوم کیسه نوره پر همدې ځای ختمه کی،

اشرف خان چي کله د مسکان پر خوله وینې ولیدي نو قهر يي کم سو او وروسته ولاړی علي د مسکان مور نیرجلاء ته وويل: خاله مسکان خپل اطاق ته بوځه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان خپل اطاق ته ولاړل علي د اشرف خان پر خوا ورغلی اشرف خان په تلیفون کې مصروفه وو کله چې یې تلیفون کاټ کی نو په حیرانۍ یې علي ته وویل: علي تا د سردار خان مالونه ټول ور وسوځول د مسکان په خاطر؟

علي وویل: بلې هو د مسکان په خاطر هم او د غیرې قانونې او تاوانې کاروبار په خاطر هم ځکه چې د سردار خان د لاسه ډیر ځوانان په نشو روږدې سویدې او د هغو په زیاتوب کې پرمختګ روان دی،

اشرف خان وویل: او علي خبر سوم چې تا د هغه زوی هم ډیر سخت ور وهلی دی؟

علي وویل: هو خو هغه پر مسکان لاس پورته کړی وو کله چې ما د مسکان پر مخ وینه ولیدل نو بس عصابو مې کار پرېښوی لاسونه مې هم نه راګرځیدل ما خو هغه نه پریښوی خو سردار خان وویل چې دا زما یوازینی زوی دی،

اشرف خان څو شیبې علي ته کتل او بیا یې وویل: علي نه پوهیږم ته له کمه راغلې دومره ښه خو یو نیږدې خپل هم له چا سره نکوي لکه تا چې زموږ سره وکړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: خان صاحب تاسو په دې خبرو ما پردی کوئ او بل دا چې دا زما مسؤلیت دی الله زه د همدې لپاره را استولی یم او د همدې لپاره مې د الله څخه دنیا ته د بیا راتلو اجازه اخیستې ده،

اشرف خان حیران سو بیا یې وویل: د بیا راتلو؟ زه پوه نسوم علي،

علي تر څه ځنډ وروسته وویل: ته دا پرېږده خان صاحب اوس د مسکان لپاره د یو ښه هلک په لټه کې سه چې دا تل خوشحاله او د هره غمه ډېره لیرې وساتي چې مسکان ته د نړۍ ټولې خوشحالۍ ورکړي،

علي تر څه بحث وروسته ولاړ سو چې په دې وخت کې نیرجلاء چای هم را اخیستې وې او علي ته یې وویل: علي چیرې ځې کښینه چای وڅیښه سترې سوی به یې،

اشرف خان وویل: علي به بیا د چا د مرستې لپاره ځي دی خو تل د نورو سره په مرسته مصروف وي،

علي موسکی سو بیا یې وویل: هغه خاله د کلي څو ځوانانو نن میلمستیا او باندار جوړ کړیدی او زه یې ور غوښتی یم زه خو ددې میلمستیاوو او باندارو سره نه یم جوړ خو دا چې د کلي د ځوانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مات نسي نو په همدې خاطر ورځم تاسو او خان صاحب چاى وڅيښي بيابه يي ماښام يو ځاى وڅيښو،

نيرجلاء وويل: اسمده علي زويه چي څنګه ستا خوښه وي،

وروسته علي د اشرف خان او ميرمني څخه يي خداى په امانى واخيستى او ولاړى، اشرف خان علي ته کتل چي هغه روان وو او د ځان سره موسکى کيدى نيرجلاء هم موسکى سوه بيا يي وويل: فکر کوم ستا په زړه کي هم هغه خبره ده کوم چي زما په زړه کي ده،

اشرف خان په موسکا وويل: ستا په زړه کي څه خبره ده ګراني؟

نيرجلاء وويل: داغه چي زموږ د لور لپاره به تر علي بل کم ښه هلک وي چي ور په نکاح يي کو،

اشرف خان موسکى سو بيا يي وويل: زما په زړه کي هم همدا خبره وه ګراني خو يوي خبرې ته پريشانه سوم،

نيرجلاء وويل: څه ته؟

اشرف خان وويل: د داسي انجلۍ سره به څوک واده وکي چي د کوره تښتيدلي وي په داسي حال کي هم چي علي يي په ټوله کيسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر دی که اوس نه وای په خبر خو یو بهانه به مو ورته کړی وای چي د خپلوانو کره تللي وه یا یو بل ځای میلمه وه خو دا بدبخته خپله علي د هغه کوره راوستل چیري چي دا ور تښتیدلي وه،

نیرجلاء وویل: علي خو زموږ د زوی پځیر دی هغه به زموږ غوښتنه حتماً مني بابیزه به یي نه ګڼي ته ورته ووایه،

اشرف خان وویل: ښځې زه ځني شرمیږم بیا خو زموږ په کلتور کي باید د هلک لخوا د انجلۍ د غوښتلو لپاره مرکه وسي،

نیرجلاء وویل: سړیه کله چي به د اصحابو کرامو لوڼې لویانې سوې ایا هغو به یو چاته د ورکولو لپاره رسول الله ﷺ ته نه راتلل؟ چي هغو سترو صحابوو په دي کار کي شرم نه دی کړی نو موږ یي ولي وکو او بل موږ ته اول دین او بیا کلتور ارزښت لري چي دین نه یو منعه کړي نو بیا ولي دا کار ونکو،

اشرف خان وویل: ته خو ښه وایي ښځې ته خو پوهیږي چي ماته څوک نه ووایي نو زه ډیر په غوسه کیږم داسي نه علي نه راته ووایي او زه هغه ته په غوسه سم او په غوسه کي بد و رد ورته ووایم او هغه موږ پریږدي او راځخه ولاړ سي خیر یو میاشت به صبر ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو شاید د دوی دوو ترمنځ خپله مینه پیدا سي که تر یوي میاشتې وروسته یي مینه نسوه پیدا نو بیابه ورته ووایو،

نیرجلاء وویل:صحي دی چي ځنګه ستا خوښه وي،

کله چي علي د کوره ووتی او پر لار روان وو نو مسکان د خپل اطاق څخه ورته کتل او د علي په لیدو به موسکۍ کیدل د مسکان په زړه کي د علي لپاره مینه پیدا سوې وه خو زړه یي نسوای کولای چي ورته ووایي او د موقع په لټه کي وه چي علي ته ددې سره د واده کولو ورته ووایي خو علي د مسکان څخه لیري لیري ګرځیدی، یوه شپه علي څه ناوخته راغلی کورته ټول بیده سوې وه خو مسکان د علي په انتظار د کور په پارک کي ناسته وه تر ډیر انتظار وروسته مسکان په چوکۍ کي بیده سوې وه تر څو شیبو وروسته د مسکان چوکۍ وښوریدل په دي سره مسکان یو دم راکښینستل ډیره وبیریدل او پر خپل ځای ودریدل او اوږدې اوږدې ساوې یي کښلې تر څو شیبو وروسته څه ارامه سوه کله چي یي د علي اطاق ته وکتل نو د اطاق ګروف لګیدی او رڼا وه مسکان پوه سوه چي علي راغلی دی نو د هغه د اطاق خواته ور روانه سول خو کله چي مسکان ور روانیدل نو ګروف بند سو مسکان ودریدل او فکر یي وکی چي علي بیده سو نو غوښتل یي چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو کله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اطاق پر خوا روانه سول نو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی مسکان بیا ودریدل او غوښتل یي بیا د علي اطاق ته ور وگرځي خو کله چي ور وگرځیدل نو د اطاق گروف بیا بند سو مسکان یو وار بیا ودریدل او تر څو شیبو وروسته یي بیا غوښتل چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی، مسکان په دي سره ډیره حیرانه سول بیا یي فکر وکی چي علي ددې سره ټوکې کوې نو ځکه د علي د اطاق پر خوا ور روانه سول په دي سره بیا د علي د اطاق گروف بند سو، کله چي مسکان ور ورسیدل نو د علي د اطاق دروازه یي خلاصه کړل گوري چي توره تاریکه وه مسکان وویل: علي؟

خو چا بږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي؟

خو بیا هم چا بږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي زه پوهیږم ته زما سره ټوکې کوې،

خو بیا هم په اطاق کي چوپتیا وه مسکان اطاق ته دننه ورغلل او د اطاق گروف یي ولگوی کله چي یي شاوخوا وکتل اطاق کي نو هلته هیڅوک نه وه په دي سره د مسکان بدن په ریږدیدو سو او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې وخت کي د اطاق د ګروف د بټن د بنديدو بڼغ سو او ګروف بند سو په دې سره مسکان يو لويه چغه وکړه چي بابا؟

د مسکان په چغه سره د کور ټول غړې راکښينستل او ټول دباندي راووتل اول يې د مسکان په اطاق کي وکتل خو مسکان هلته نه وه بيا ټول دباندې راووتل شاوخوا يې وکتل او د مسکان مسکان نارې يې وهلي چي په دي وخت کي يو خدمتګار په زوره وويل: خان صاحب!!

ټولو د علي د اطاق خواته وکتل او بيا ټول ورغلل کله چي د علي اطاق ته ور ورسيدل نو ويليدل چي مسکان د علي په اطاق کي بې هوښه پرته وه،اشرف خان ژر د مسکان پر مخ اوبه ور واچولي تر څو شيبو وروسته مسکان په هوښ کي راغلل او بيا اشرف خان خپل اطاق ته بوتله، کله چي مسکان څه ارامه سوه نو پلار يې ورته وويل: څه خبره وه لورې؟

مسکان وويل: زه په پارک کي ناسته وم خو څو شيبې وروسته پر هم هغه ځای بيده سوې وم زه بيده وم چي يو دم مي چوکۍ چي زه پر بيده سوې وم يو چا وښورول په دي سره زه راکښينستم خو چي ومي کتل هيڅوک نه وه خو د علي د اطاق ګروف لګيدی ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر وکی چي علي راغلی دی نو ځکه مي وغوښتل چي ورسم او پوښتنه ځني وکم چي ایا هغه ډوډۍ خوړلي ده که نه خو چي زه د علي د اطاق خواته ور روانه سوم نو د علي د اطاق گروف بند سو ما فکر وکی چي علي به بیده سوی وي نو بیرته راوگرځیدم خو چي راگرځیدم نو بیا د علي د اطاق گروف ولگیدی زه بیا ور روانه سوم خو گروف بیا بند سو.... ما فکر کوی چي علي ماویني او ټوکې راسره کوي خو چي کله ورغلم نو هلته توره تاریکه وه ما چي کله گروف ولگوی نو د علي په اطاق کي هیڅوک نه وه خو څو شیبې وروسته یو لاس ما ولیدی چي د اطاق گروف يي بند کی خو نفر نه معلومیدی صرف يي لاس وو !

اشرف خان ډیر حیران سو بیا يي وویل: څه؟!

مسکان وویل: هو بابا هغه لاس ما خپله ولیدی چي گروف يي بند کی زما د خولي لویه چغه ووتل او تر دي وروسته نوره په ځان نه یم پوه سوې،

د مسکان د خبرو په اوریدو ټول ډیر پریشانه سول د مسکان د مخ بڼه هم اوښتې وه کله چي اشرف خان د مسکان پر تندې لاس ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیوی نو حس یي کړه چي د مسکان سخته تبه ده اشرف خان ډیر پریشانه سو، نیرجلاء وویل: څه خبره ده سړیه؟

اشرف خان وویل: د مسکان سخته تبه ده شپه هم ناوخته ده شاید ډاکتران ټول بیده وي نه پوهیږم څه وکم؟

کله چي د مسکان کیسه تر همدي ځایه راورسیدل نو بیا یي روحیلې او د روحیلې کلیوالو ته وویل: زه مطمئینه یم چي په هغه ورځ ناروغه زه وم خو سختۍ پر علي تیریدلې،

روحیلې وویل: هغه څنګه؟

مسکان وویل: په هغه شپه زما پلار اشرف خان او کورنۍ مي لا هم په داغه تشویش کي وه چي په دي وخت کي په کور کي د موټر بږغ سو کله چي زما کورنۍ وکتل نو هغه ډاکټر وو کله چي ډاکټر کورته راغلی نو زما پلار او کورنۍ مي ډیر حیران سول بیا زما پلار وویل: په دا نیمه شپه ډاکټر صاحب تاسو؟

ډاکټر وویل: اشرف خانه خو تاسو تلیفون راته کړی وو چي زما لور ډیره ناروغه ده کورته ژر راسه دا دی زه هم راغلم،

اشرف خان وویل: ما خو تلیفون نه وو درته کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر وویل: عجبه ده اشرف خانه خو ستا نمبر وو ستا اواز وو نو ځنګه تا تلیفون نه دی راکړی؟

اشرف خان او ټوله کورنۍ یي ډیر حیران سول بیا اشرف خان وویل: هر چا چي درته کړیدی ډیر ښه یي کړیدي تاسو بیخې پر ښه وخت راغلاست راځی مهرباني،

بیا مسکان کلیوالو او روحیلې ته وویل: په هغه ورځ علي و ډاکټر ته زما د پلار په تلیفون او اواز زنګ ور وهلی وو چي زما درملنه وسي،

روحیلې وویل: هغه ځنګه؟ او علي په دي ځنګه خبر سو چي ته بیریدلې یي او ناروغه یي؟

مسکان بیا خپله کیسه شروع کړل او ویویل: کله چي ډاکټر ماته دوا راکړل نو زه یو څه جوړه سوم خو د سهار په وخت کي مي بیا ډیره سخته تبه سوه مور او پلار مي ډیر پریشانه وه کله چي سهار سو نو مور او پلار مي پریکړه وکړه چي ما به د پیر صاحب د زیارت ملنګ ته بیایي همدا وو چي موږ د پیر صاحب د زیارت پر خوا روان سولو د پیر صاحب زیارت زموږ څخه یو څه زیات لیري وو پر لارې موږ په ډیري سختۍ سره هلته ورسیدلو ځکه چي پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې به یو ځل موټر خراب سو بیا به یي ټایرونه خراب سول.....
دا ځکه داسي کیدل چي هلته موږ په یو راز خبریدلو خو خیر کله چي موږ هلته ورسیدلو نو زما پلار د ملنګ بابا د یو مُرید څخه پوښتنه وکړه چي ملنګ بابا چیري دی؟

د ملنګ بابا مُرید وویل: ملنګ بابا دا څو شیبې مخکې ولاړی د ښار خواته یو ځوان راغلی او ملنګ بابا ته یي وویل چي ستا زوی په بازار کي ټکر کړیدی نو ملنګ بابا هلته ورغلی،

اشرف خان وویل: نو څه وخت به راسي؟

مُرید وویل: نه پوهیږم شاید ژر رانسي خو تاسو دلته انتظار سی ممکین راسي،

اشرف خان او نیرجلاء ډیر پریشانه سول چي دا بیا څنګه پیښه سوه چي بله ورځ ملنګ بابا نه تلی نن چي زموږ پکار سو ولاړی، خو دوی هلته ملنګ بابا ته په تمه سول ساعتونه تیر سول خو د ملنګ بابا درک نسو معلوم لمر خپلي شغلې او وړانګې سره ټولولي او مخ پر زوال روان وو نیرجلاء و اشرف خان ته وویل: سبړیه نن به ولاړ سو بیابه سبا ورته راسو شپه کیږي بیا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: رښتیا هم خو مسکان به نن شپه بیا د سختې تبې په تکلیف وي،

نیرجلاء وویل: خیر دی نن شپه به لا یو رکم تیره کړو بیابه سبا ورته راسو،

اشرف خان وویل: صحي دی درځی چي ځو نو!،

کله چي دوی روانیدل نو په دي وخت کي ملنگ بابا را ورسیدی تر روغبړ وروسته اشرف خان ورته وویل: ملنگ بابا ستاسو په زوی مي ډیره خوا بده سول چي ټکر یي کړیدی،

ملنگ بابا وویل: نه نه زوی مي ټکر نه وو کړی هغه رک روغ وو یو نااشنا ځوان راغلی ویل ستا زوی ټکر کړیدی خو هغه روغ جوړ وو هیڅ نه وه په سوي هغه ځوان ټوکې راسره کولي،

اشرف خان وویل: الله دي داسي ناپوه ځوانانو ته هدایت وکړي،

ملنگ بابا وویل: هو امین خو ښه سو زوی مي هم د ډیر وخت وروسته ولیدی زه د هغه ځوان څخه هیڅ نه یم خوابدی،

اشرف خان وویل: الله دي تاسو خوشحاله لري ملنگ بابا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ بابا وویل: مننه اشرف خانه خو تاسو دلته څه کوی خیریت وو؟

اشرف خان وویل: ملنګ بابا مسکان لور مي تیر ماښام په کور کي بیریدلي وه اوس ډیره سخته ناروغه ده،

ملنګ بابا مسکان ته وکتل او تر څو شیبو وروسته يي وویل: زما سره راځی!،

اشرف خان مسکان نیرجلاء او د مسکان دوه اکاګان په ملنګ بابا پسي روان سول، ملنګ بابا خپل دربار ته ننوتی او پر خپل تخت کښینستی او مسکان ته يي وویل: لورې دلته زما و مخته کښینه!

مسکان د ملنګ بابا مخته کښینستل، ملنګ بابا خپل غټ کتاب راواخیستی او خلاص يي کی، ملنګ بابا به یو وار مسکان ته وکتل او بیابه يي کتاب ته وکتل او کلمات به يي ویل، څو وارې يي همداسي وکړه وروسته يي کتاب بند کی او اشرف خان ته يي وویل: اشرف خانه ستاسو کور ته یو ارواح راغلي ده،

په دې سره ټول ډیر حیران او وارخطاء سول بیا ملنګ بابا وویل: وارخطاء کیږی مه ځکه چي هغه ارواح ستاسو په لور هیڅ نسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولاى هغه ډېره ارامه او بې ازاره ارواح ده دا ستاسو د لور چې سخته تبه ده دا د بيرې تبه ده هغه هيڅ نه دي په کړي،

د اشرف خان او کورنۍ يې زړونه څه نرم سول او بيا تر څو شيبو وروسته دوی د ملنګ بابا څخه رخصت واخيستی او د کور پر طرف روان سول، مسکان په موټر کې د دروازې خواته ناسته وه د موټر هنداره يې کښته کړې وه او يو لاس يې دباندې ځړولی وو او پر لارې يې ليرې ليرې ساحو ته کتل، مسکان په فکرو کې غرقه وه چې يو دم يې هغه لاس چې دباندې يې ځړولی وو يو چا پخپل لاس کې ونيوی په دې سره مسکان وغورځېدل او لويه ناره يې وکړه او د پلار په غېږ کې يې سر پټ کی په دې سره د مسکان اکا موټر ودروی اشرف خان د مسکان پر طرف وکتل او ويويل: څه خبره ده لورې؟

مسکان تر څو شيبو وروسته وويل: بابا زما لاس يو چا ونيوی،

اشرف خان و مسکان ته دلساېې ورکول او بيا يې ورته وويل راسه زما او د مور په مينځ کې دې کښينه وروسته اشرف خان د موټره کښته سو د موټر دباندې يې شاوخوا وکتل او تر څو شيبو وروسته موټر ته پورته سو او روان سول تر يونيم ساعت مزل وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته راورسیدل کله چې د موټره کښته سول نو ویلیدل چې د کور د ودانۍ په زینو کې علي ناست دی او د دوی په لیدو ولاړ سو ښه راغلاست یې ورته ووایه، مسکان د علي په لیدو په زړه کې خوشحاله سوه او څو شیبې یې د علي په سترګو کې خپلې سترګې ښخې کړې وې وروسته اشرف خان نیرجلاء ته وویل: نیرجلاء مسکان خپل اطاق ته ورسوه!،

مسکان او نیرجلاء ولاړل علي او اشرف خان یوازې پاته سول بیا علي اشرف خان ته وویل: سلطان کیسه راته وکړه په مسکان مې ډیره خوا بده سول خیر الله مهربانه دی هغه به هر څه سم کې تاسو فکر مه خرابوی خان صاحب،

د اشرف خان تر سترګو اوښکې روانې سوې بیا یې په ژړا وویل: علي مسکان زما یوه لور ده تر ځان هم ډیره راباندې ګرانه ده که په هغې څه وسوه نو زه به څه کوم؟

علي د اشرف خان لاس خپل پلاس کې ونیوی بیا یې ورته وویل: خان صاحب په مسکان به هیڅ نکیږي دا زما ستا سره وعده ده که خدای نکړه کوم مصیبت پر مسکان راتلی نو د هغه مصیبت مخته

(c) ketabton.com: The Digital Library

به زه ځان ور واچوم زه الله د همدې لپاره را لیږلی یم چې ستاسو ساتنه وکم،

اشرف خان خپلې اوښکې پاکې کړې او بیا یې وویل: علي ملنګ بابا ویل چې زموږ په کور کې ارواح ده ته د ځان سره احتیاط کوه او ته به نور دننه زموږ سره اوسیږې،

علي موسکی سو بیا یې وویل: خان صاحب ارواح مرواح نسته مړه سوي خلک بیرته نه راځي او دا د هر چا په خبرو باور مکوی،

اشرف خان وویل: نه نه علي ملنګ بابا ډیر ستر ولي او پرهیزګاره سړی دی،

علي وویل: پوهیږم خان صاحب خو خبره داسې ده که ارواح وي هم هغه چاته ازار او تکلیف نسي ور رسولای دا د انسانانو بیره دوی په تکلیفوي اصل کې ارواح یې نه په تکلیفوي،

اشرف خان وویل: هو بلکل ملنګ بابا هم همداسې ویل،

شپه تیاره سوې وه اشرف خان د علي سره تر باندار وروسته لومړی د مسکان اطاق ته ورغلی او د مسکان د صیحت پوښتنه یې وکړه او بیا خپل اطاق ته ولاړی او بیده سو، شپه ډیره ناوخته سوې وه خو مسکان پر کټ همداسې روڼې سترګې پرته وه خوب نه ورتلی څو شیبې وروسته مسکان د کټ څخه پورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سول او د کلکین خواته روانه سول کله چي يي په کلکين کي دباندي وکتل نو ويليدل چي علي د کور په پارک کي ناست دی او په کمپيوټر کي مصروف دی، مسکان د اطاق څخه ووتل او د علي پر طرف ور روانه سول کله چي علي ته ور ورسيدل نو علي ته يي سلام ووايه علي د مسکان د سلام تر جواب وروسته وويل: اووه ته تر اوسه نه يي بيده سوې مريضه هم يې؟

مسکان وويل: خوب نه راتلی،

علي د چوکۍ يو اړخ مسکان ته ور ايله کی او ورته ويويل: راسه مهرباني کښينه،

مسکان هم د علي ترڅنګ کښينستل بيا علي وويل: مريضې دي اوس څنګه ده؟

مسکان وويل: اوس څه ناڅه سمه يم،

علي موسکی سو بيا يي وويل: نو تا زما په اطاق کی په نيمه شپه څه کول؟

مسکان وويل: زما طبعيت خراب وو چي ته چيري وي تر دومره ناوخته پوري،

علي وويل: د کله چي د خان صاحب مرستيال تللی دی د هغې ورځې راهيسي مي په دفتر کي کارونه ډير زيات سويدې نو ځکه کله کله هلته پاته سم خو ته زما په اړه هيڅ انديښنه مکوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: نه نه علي زیات کارونه مکوه صیحت ته دي په تاوان تمامیږي زه سبا بابا ته هم وایم چي تا د زیاتو کارو څخه منعه کي،

علي وویل: نه خان صاحب خو ما نه مجبوره کوي چي زه باید زیات کار وکم خو د خان صاحب کمپنۍ د څو میاشتود پاره سخت کار ته ضرورت لري تر هغه وروسته به تر کلونو کلونو پوري په ډیر لوړ معیار او په پرمختګ کي رواني وي غواړم ژر دا کارونه سرته ورسوم معلومه نه ده چي تر څه وختنه به زه همدلته یم نه غواړم کارونه نیمګړي پریږدم،

مسکان وویل: علي ته ځي؟

علي وویل: نو څه کوم دا خو مي د پلار کور نه دی چي تل به پکښي اوسیږم،

مسکان وویل: نو ولي موږ ستا هیڅ نه یو؟

علي موسکی سو او بیا یي وویل: نه نه داسي خبره نه ده خبره داسي ده چي زه د ځان واک نلرم چي چیري ولاړ سم یا نه چیري څومره و اوسیږم که مي په واک کي وای نو ما به تاسو هیڅکله نه وای پري ایښي کاش چي ما کولای سوای چي دلته پاته سوی وای،

علي مسکی سو او بیا یي وویل: خو کیدای سي چي ستا تر واده پوري همدلته یم،

مسکان څه خپه غوندي سوه بیا علي وویل: څه وسوه؟

مسکان په غوسه وویل: هیڅ نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بیا وویل: وایم خو څه وسوه دا د واده په خبره غوسه سوې نو ته واده نکوي؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: زه ستا سره نور خبري نکوم،

علي وویل: اځه سمده بخښنه غواړم بیا داسي خبري نکوم چي ستا طبعیت په خراب سي که اوس هم خبري نکوي نو ستاسو د کور هغې ارواح ته وایم چي راسي او ودي خوري،

مسکان وویل: زه د ارواح او بلاوو څخه نه بیریږم،

علي وویل: هو نو یوه بلا د بلي بلا څخه رښتیا هم نه بیریږي،

علي موسکی سو خو مسکان ډیره په غوسه سوه بیا علي وویل: بخښنه غواړم ټوکې مي کولې،

علي کمپیوټر بند کی بیا یي مسکان ته وویل: که ته نه بیدیږي نو راسه یو کیسه درته وکم زه خبر سوی یم چي ستا د کیسو اوریدلو سره ډیره مینه ده که څنګه؟

مسکان لا هم غوسه وه خو بیا یي وویل: ښه شروع یي که،

علي وویل: انو ورته غوږ سه.....،

علي په کیسې ویلو شروع وکړه کله چي کیسه اوږده سول نو د مسکان سترګې له خوبه ډکې سوې یوي او بلي خواته به ځنګیدل اخیر کي خوب باندي غالبه سو او کرار کرار یي سر د علي پر خوا کږیدی دا وو چي سر یي د علي اوږې ته ورسیدی او هلته بیده سول علي د مسکان ددي حالت په لیدو موسکی سو بیا یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلي سترګې د مسکان د مخ په ښکلا کي ښخې کړي تر څو شیبو وروسته یي د مسکان څخه مخ واړوی او د آسمان طرف ته یي وکتل او تر سترګو یي اوښکې روانې سوې، تر څو ساعتو وروسته د سهار د مرغانو اوازونه خپاره سول په دي سره د مسکان سترګې خلاصې سوې خو چي ویکتل چي د علي پر اوږه پرته ده نو ژر یي سر پورته کی او علي ته یي په حیرانتیا وویل: علي ایا ته زما په خاطر ټوله شپه دلته ناست وې؟

علي وویل: اوس مي نو څه کړی وای خپه کړې مي وې سزا خو به مي لیدل،

مسکان وویل: علي زه ډیره بخښنه غواړم باور وکه چي هیڅ په ځان پوهه نسوم چي څنګه بیده سوم او ستا پر اوږه مي سر کښیښنوی،

علي وویل: نه نه تا خو ماته سزا راکول د تیر ماښام په توندو خبرو،

مسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: داسي نه ده علي زه ستاسو په خبرو نه یم خپه سوې،

علي وویل: ډیر ښه چي نه یي خپه سوې دا راته ووایه چي اوس دي صیحت څنګه دی؟

مسکان وویل:اوس ډیره ښه یم،

علي وویل: د خدای ﷻ مهرباني ده راځه زه به دي تر اطاقه ورسوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس مسکان ته ونیوی تر څو مسکان یي لاس ونیسې او ولاړه سي کله چي مسکان د علي لاس ونیوی نو څو شیبې ډیره حیرانه وه او د علي لاس ورته ډیر اشنا معلوم سو،

علي وويل: څه وسول؟

مسکان تر څو شيبو وروسته وويل: هيڅ نه،

وروسته مسکان د علي سره روانه سول مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي خپل اطاق ته ولاړی کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو خدمتګار سلطان د علي د اطاق دروازه ور وټکول او ويويل: علي صاحب خان صاحب وايي چي ناشتې ته راسه،

علي وويل: سمده ته درځه زه پسي درځم،

تر څو شيبو وروسته علي د ناشتې و ميز ته راغلی تر روغبړ وروسته اشرف خان وويل: علي مسکان راته وويل چي ته د کمپنۍ د کارو په خاطر ټوله شپه ويښ وې،

علي وويل: څه مهم پلانونه وه خان صاحب چي بايد ژر مي سرته رسولي وای،

اشرف خان وويل: علي ماته کمپنۍ ستا تر صيحت نه ده مهمه که مي بيا د کمپنۍ په کارو کي د شپې تر ناوخته ويښ وليدلي نو ډير به درڅخه خپه سم،،

علي وويل: نه خان صاحب د تيري شپې کار يي يو څه زيات وو نو ځکه ورته ويښ وم نور يي زيات کار نه دی پاته هغه د ورځې ان شاءالله سرته رسيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: په کومه کمپنۍ کي چي مشر په خپل دفتر کي حاضر نه وي د هغې کمپنۍ کارونه او پرمختګ تر ډېره حده سُست او کمزوري وي خو په هره کمپنۍ کي چي ستا په رکم کارکونکی وي نو په هغه کمپنۍ کي د مشر حضور یا نه حضور هیڅ فرق نکوي او نه هم پر کمپنۍ کوم تاثیر اچوي،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه خو صرف خپل مسؤلیت ادا کوم تر نورو زیات کار ما هم نه دی کړی،

اشرف خان وویل: علي د کومي ورځي چي ته زما کمپنۍ ته راغلی یي نو زما کمپنۍ یو مخ پر ګټه روانې دي،

نیرجلاء وویل: نو چي دومره زیاته ګټه یي در رسولي ده معاش هم یو څه زیات ورکوي که نه؟

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: هغسې خو چي علي وواییي ټوله تر قربان دي معاش خو چي هر څومره زیات وي بیا هم لږ وي زه خو علي ته په هره ګټه کي نیمایي برخه ورکوم خو علي سرزورې کوي او هیڅ نه غواړي،

نیرجلاء علي ته وویل: ولي علي آیا ته پیسو ته ضرورت نلري ته به هم سبا خپل ژوند جوړوې ښځه او کوچنیان به دي وي ته که څه ته ضرورت نلري هغوی خو بیا ضروریات لري نو،

علي وویل: ستاسو خبره صحي ده خاله خو اوس وخت کي کمپنۍ کار او پیسو ته ضرورت لري زما کوچنیان او ښځه به څو کاله وروسته راځي او پیسو ته به یي ضرورت پیدا کیږي خو د کمپنۍ پیسو ته اوس اړتیا ده که یي همداسي پریږدو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په لږو پیسو جوړیږي او پرمختګ کوي څو کاله وروسته به پنځه چنده زیاتي پیسې په جوړیدو وغواړي،

اشرف خان وویل: آفرین علي که څه هم په عمر کم يي خو خبري او تجربيې د ډير پوخ عمره او پوهو خلکو کوې کمپنيو ولا په داسي ځوانانو پسي په آسمان کي ګوري خو ماته خدای پر مځکه راکی،

اشرف خان او علي تر څه خبرو وروسته دفتر ته ولاړل او هلته يي پر څو نوي موضوعاتو د کارکونکو سره خبري وکړي اشرف خان پوهيدی چي علي دده کمپنۍ ته ډير پرمختګ ورکولای سي نو ځکه يي هره مشوره د علي سره کول او د کمپنۍ ټولي چاري يي علي ته وسپارلې علي به د کمپنۍ د کارو تر څنګ د کليوالو سره هم هر اړخيزي مرستې او کمکونه کول د کلي پر خلکو علي ډير ګران وو او ډيري دعاوي به يي ورته کولي علي د اشرف خان په کمپنۍ کي تر څو مياشتو سختو کارو وروسته يو ورځ د اشرف خان مخته ته د کمپنۍ ټول مهم اسناد کښيښول او اشرف خان ته يي په کمپيوټر کي د کمپنۍ د پرمختګ د ګراف د اېښولو سره وويل: دا دی خان صاحب ستاسو کمپنۍ اوس په داسي مقام کي ده چي تر کلونو کلونو پوري به هيڅ تاوان ونه ويني او په دي کلونو کي به خاص په ګټه کي روانې وي څوک به يي سيال نسي پيدا،

کله چي د مسکان کيسه تر دي ځايه را ورسيدل نو د مسکان اواز د ژړا پځير سو او بيا يي وويل: کاش چي د کمپنۍ کارونو کلونه کلونه نور هم وخت نيولی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحیلۍ وویل: ولي؟ چي د کمپنۍ کارونه خلاص سول نو بیا څه وسول؟

مسکان وویل: همدا زموږ د جدایۍ سبب سو ځکه د هغه هدف یوازې زموږ او د نورو خلکو سره کمک کول وه،

روحیلۍ وویل: تاسو څنګه جدا سواست ایا تا د هغه سره مینه کول؟

مسکان وویل: هو ما د علي سره ډېره مینه کول،

روحیلۍ وویل: آیا علي هم ستا سره مینه کول؟

مسکان وویل: کیدای سي،

روحیلۍ وویل: کیدای سي بیا څنګه؟ آیا هغه تاته یا تا و هغه ته د مینې اظهار نه دی کړی؟

مسکان بیا په کیسې شروع وکړه او ویویل: کله چي علي او پلار مي د کمپنۍ د کارو څخه فارغه سول نو تر څو ورځو وروسته مي والدین سره کښېنستل پلار مي مور ته وویل: ښځې فکر کوم د مسکان په زړه کي د علي د پاره مینه پیدا سویده خو علي فکر نکوم چي د مسکان سره د میني پلان دي ولري څه کوو ایا د علي سره دا خبره شریکوو که څنګه؟

نیرجلاء وویل: نه پوهیږم خو شاید د علي په زړه کي هم مسکان ځای ولري هغه به په دي خاطر مسکان ته یا موږ ته نسي ویلای چي داسي نه موږ یي بده وګڼو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: شاید همداسي خبره وي نو راسه نور به وخت د لاسه نه ورکوو لومړی به خبره د مسکان لور سره شریکه کو چي آیا موږ ورته ووایو علي ته که ته پخپله ورته وایي،

نیرجلاء وویل: صحي دی نو راځه چي ورته ووایو،

نیرجلاء او اشرف خان دواړه د مسکان اطاق ته ورغلل اشرف خان مسکان ته وویل: مسکان چي یو پوښتنه درڅخه وکم صحي جواب یي راکوې؟

مسکان وویل: هو بابا ولي نه،

اشرف خان وویل: آیا ته د علي سره مینه کوې او غواړي چي واده ور سره وکي؟

مسکان ددي خبري په اوریدو موسکی سوه تر څو شیبو وروسته یي وویل: هو بابا،

اشرف خان وویل: آیا تا او علي ددي په اړه خبري کړیدي؟

مسکان وویل: نه بابا او علي داسي نه معلومیږي چي زما سره دي مینه ولري،

اشرف خان وویل: مور دي ویل شاید هغه په دي خاطر تاته یا موږ ته نه وایي چي داسي نه موږ یي بده وګڼو زموږ نیت دی چي نن موږ یا ته خپله ورته ووایي زه وایم تر موږ ته ښه یي چي خپله ورته ووایي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده بابا اوس ناوخته دی سهار به ورته ووایم اوس چي علي راسي شاید ستړی وي ښه دی چي استراحت وکي بیا به پر کراره ورته ووایم سبا ته،

اشرف خان وویل: سمده لورې خو سباته حتماً ورته ووایه علي ډیر ښه هلک دی داسي هلک به بیا ته هیڅکله نکي پیدا،

مسکان وویل: بلکل بابا علي ښه هلک دی هغه به تل ما خوشحاله وساتي،

تر څه نور بحث وروسته نیرجلاء او اشرف خان خپل اطاق ته ولاړل او بیده سول خو مسکان د علي په انتظار وه خو علي تر ډیره وخته نه راغلی څو شیبې وروسته د مانۍ دروازه خلاصه سول کله چي مسکان ورته وکتل نو سلطان وو، مسکان دباندي ووتل او د سلطان څخه یي پوښتنه وکړه: سلطانه مازدیګر تا او علي یو ځای سره ولاړاست اوه؟

سلطان وویل: هو اغلې،

مسکان وویل: نو علي څه سو؟

سلطان وویل: په دا څو ورځو کي د باران اټکل سویدی علي د کلیوالو سره په ویالو جوړولو اخته وو ماته یي ویل چي ته ولاړ سه زه بیا ناوخته درځم کلا ته،

مسکان وویل: ته دا ستا ځراغ راکه ماته،

سلطان وویل: څه کوې اغلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زه هم د کلیوالو سره مرسته کوم اخیر زما هم کلیوال دي،

سلطان وویل: اغلې شپه ده زه هم در سره ځم،

مسکان وویل: نه نه ته ورسه استراحت وکه زه یوازې ورځم،

سلطان ځراغ ورکی او مسکان د نارنج کلا څخه ووتل مسکان غوښتل علي ته ځان ور نیږدي کي او د هغه سره د باندار موقع پیدا کي او علي ته د مینې احساس ورکي نو ځکه یوازې او په شپه په علي پسي ورغلل، مسکان تر څه مزل وروسته علي او کلیوالو ته ور نیږدي سول، علي د کلیوالو سره په کار مصروفه وو او کلیوالو ته یي د مځکو او ویالو پلانونه ور جوړول چي سترګي یي د مسکان پر ځراغ وبریښیدلي کله چي یي ورته وکتل نو ویلیدل چي مسکان ده، علي کلیوالو ته د کار کولو وویل او خپله د مسکان پر خوا ور روان سو کله چي دواړه سره مخ سول نو علي وویل: دلته څه کوې په دا شپه؟

مسکان وویل: ته څه کوې؟

علي په غوسه وویل: ما ستا څخه پوښتنه وکړه،

مسکان وویل: په غوسه کیږي ولې؟

علي وویل: نو دا وخت دی چي ته دباندي راوځي دا که په تا یو څه سوې وای،

مسکان وویل: ته خو یي نو تا به ژغورلې وای،

علي وویل: مسکان دا وخت د ټوکو نه دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسكان وويل: پر لارۍ چی را روانه وم نو څو ډبرې مي پلاس کي نيولې وې،

علي موسکی سو او بیا يي وويل: لیونۍ!! فکر کوم دومره زیاته به بیریدلي هم که هر څوک په مخ در رغلی وای بس مړ کوی به دي،

مسکان په خندا سول او ویيول: هو نو،

بیا علي وويل: زما سره راځه لږ کار پاته دی چي دا وکم بیا به ولاړ سو،

مسکان وويل: سمده علي،

علي بیا د کلیوالو سره په کارو مصروفه سو او مسکان یو اړخ ته د نورو ښځو سره کښینستل خو فکر يي ټوله په علي کي وو مسکان علي ته کتل او د هغه په لیدو به ډیره خوشحاله کیدل او موسکۍ کیدل به علي به هم کله کله مسکان ته کتل او موسکی کیدی به تر څو شیبو وروسته عالي د کلیوالو څخه رخصت واخیستی او د مسکان پر طرف ور روان سو کله چي مسکان ته ور ورسیدی نو هغې ته يي وويل: اغلې مسکان شهزادګۍ ځو؟

موسکان موسکۍ سوه بیا يي د کلیوالې ښځو څخه رخصت واخیستی او د علي سره روانه سول تر څه تګ وروسته علي مسکان ته وويل: مسکان تابه تر کوره ورسوم زه یو میلمستیا ته خبر یم د ملګرو باندار دی هلته ځم هغوی به ماته په تمه يي،

مسکان وويل: زه هم ستا سره ځم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: يا ته زما سره نسي تللای ستا او د هغو ډېره سره ليري ده،

مسکان وويل: ولي هغه پيريان دي که ارواحونه چي زما ور سره ليري ده،

علي وويل: مسکان هغه ځای ليري هم دی او هلته به ستا هيڅ طبعيت نه وي سم،

مسکان وويل: علي ته پوهيږي چي زه کله ضد ونيسم بيا مي هيڅوک نسي ځني اړولای ما درته وويل چي ځم در سره نو ځم،

علي څو شيبې مسکان ته کتل او بيا يي وويل: سمده خو په يوه شرط،

مسکان وويل: کم شرط ښه وايه زما قبول دی،

علي وويل: وروسته يي درته وايم،

څه ليري د يو کليوال موټر را روان وو علي د دريدو ورته وويل کله چي هغه ودريدی نو د عاقِلې خاوند پهلوان وو چي کورته روان وو تر روغبړ وروسته علي ورته وويل: پهلوانه ستا موټر مي داسي د دوو درو ساعتو لپاره پکار دی،

د عاقِلې خاوند د موټره راکښته سو او علي ته يي وويل: دا دی علي وروره تر هره وخته چي يي بيايي ستا په خدمت کي دی،

علي د عاقِلې د خاوند څخه مننه وکړه او بيا يي مسکان ته وويل: راځه کښينه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان په موټر کي کښېنستل او روان سول مسکان علي ته وویل: خو د بابا موټران په کور کي ولاړ وه په هغو کی به مو یو را روان کړی وای،

علي وویل: اوس شپه ده د موټر په بږغ به د کورنی ټول غړي بدخابه سوی وای او ستا مور او پلار هم نو بیابه یي زما سره هم نه وای پری ایښي چي تللې وای،

مسکان وویل: دا خو ولا ښه فکر دی،

تر څو شیبو وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته یي وویل: شرط اوس درته وایم،

مسکان وویل: مهرباني،

علي وویل: مخ دي وګرځوه،

مسکان خپل مخ وګرځوی علي یو ټوکر د مسکان پر سترګو ور وتړی، مسکان حیرانه سول ویویل: علي دا څه کوې؟

علي وویل: پوښتنه نه تا ویلي وه چي شرط زما قبول دی اوس تر هغه وخته سترګو ته لاس مه ور وړه او مه یي خلاصوه تر څو چي زه درته ونه وایم،

مسکان وویل: سمده خو لږ ژر راتهووایه،

علي وویل: سمده،

تر څه مزل وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته یي وویل: ګوره سترګي مه خلاصوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده،

علي د موټره کښته سو او د مسکان دروازه يي خلاصه کړل او مسکان يي د موټر څخه راکښته کړل بيا يي روانه کړل مسکان څه ناڅه ږغونه اوريدل وروسته داسي معلومه سوه ورته چي د خلکو باندار او ميلمستيا ته يي راورسيدل کله چي دواړه را ورسيدل نو د ميلمستيا ميلمانه ټول چپ سول او حيران حيران يي علي او مسکان ته کتل د مسکان سترګي لا هم پټې وي بيا علي پر خپلو شونډو ګوته ونيول ملګرو ته يي د چوپ کيدو اشاره وکړه هغوی ټول چوپ سول وروسته علي د مسکان د سترګو څخه ټوکر ليري کی او بيا يي تر لاس ونيول او خپلو ملګرو ته يي ور نيږدي کړل، مسکان ته هغوی څه بل ډول ور معلوم سول په هغوی کي څو ښځې او نور ټول نارينه وه او يو کوچنی هلک ور سره وو چي ډير غمجن او زهير معلوميدی، علي خپلو ملګرو ته وويل: ملګرو دا مسکان ده هغه ما چي يي تاسو ته په اړه ويلي وه او مسکان دا زما ملګري احمد، زبير، شعيب، جلال، عابد، ظاهر، قدوس، اتحاد، اکرم او سهيل دي،

مسکان او د علي ملګرو روغبړ سره وکی د علي ملګري ډير خوشحاله وه تر روغبړ وروسته علي هغه کوچنی چي ډير غمجن وو په خپل غيږ کي راپورته کی او ورته ويويل: اوه زما عباس شهزاده ته بيا ولي داسي خپه يي؟

عباس په زهيرانه اواز وويل: علي کاکا تا زما مور نه راوستل هر واري وعده وکي خو راينولي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي حيران سو او د مسکان خواته يي وکتل بيا يي وويل: هغه زه نسم راوستلای زويه هغه هغه لوړ رب راوستلای سي هر څه د هغه په واک کي دي،

عباس وويل: سمده زه نور هغه ته وايم بيا تاته نه وايم،

علي وويل: سمده خو زما د خوا هم ورته ووايه چي علي کاکا وای ته پر ما ډير ګران يي،

عباس وويل: سمده علي کاکا،

ټول په ميلمستيا او باڼدار بيرته مصروفه سول علي مسکان ته وويل: دا کوچنی عباس نوميدی په پنځه کلنۍ کي د موره څخه جلا سو ټکر يي کړی وو د موټر سره،

مسکان وويل: دده مور؟

علي وويل: يا ده کړی وو؟

مسکان وويل: نو مور يي ولي ورڅخه جلا سوه؟

علي څو شيبې چپ وو بيا هغه دوو ښځو مسکان تر لاس ونيول او د ځانو سره يي يو بغلته کښينول يوي وويل: مسکان زه فاطمه يم،

او بلي وويل: مسکان زه عايشه يم،

فاطمې وويل: مسکان ته د علي سره څنګه پيژني؟

مسکان وويل: علي زموږ په کلاء کي اوسيږي،

مسکان وويل: علي ستاسو څه کيږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاطمې وويل: علي زموږ همسايه دی او دا دلته چي سره راټول سوي يو موږ ټول همسايګان يو،

مسکان وويل: اوه ډير ښه ستاسو کورونه چيري دي؟

فاطمې وويل: دلي نيږدي دي،

عايشې وويل: مسکان ته علي ورور دلته څنګه راوستلي؟

مسکان وويل: ما او علي د کليوالو سره مصروفه وو بيا علي وويل چي ته کورته ولاړه سه زه څم د ملګرو ميلمستيا ته ما ورته وويل چي ما هم در سره بوځه خو هغه نه راوستلم بيا ما سرزورې کول اخير علي مجبوره سو رايوستلم،

عايشې وويل: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډير ديغت کړيدی موږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو يوازې علي ورور د دباندي تلو اجازه لري،

مسکان وويل: تاسو او دا نور ولي؟

عايشې وويل: هغه......

عايشې خبره کول چې فاطمې وويل: خير دا پريږده مسکان ته دا راته ووايه چي علي ورور خو به پر تا مين سوی نه يي،

په دي خبره درو سرو وخندل بيا مسکان وويل: ستاسو علي ورور خو ډير مغروره دی هغه به په ژوند کي پر هيچا نسي مين،

په دي خبره بيا درو سرو وخندل فاطمې وويل: يا داسي نه ده چي علي ورور مغروره دی هغه صرف هغه کارونو ته فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چي نورو ته يي ګټه رسيږي علي د ځان لپاره هيڅ نکوي او نه يي هم کولای سي،

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: مينه خو بايد وکي که نه نو همداسي د خلکو په کارو کي به سپين ږيری سی او واده به ونکي،

عايشې وويل: علي ورور ډير ښه هلک دی هغه تل موږ پخپلو خبرو خوشحاله ساتي علي زموږ لپاره الله پاک د جنت يو نعمت ګرځولی دی خو هغه زيات وخت دباندي تيروي د خلکو سره په مرستو موږ ته بس يوه ورځ راباسي همدا نن ورځ،

مسکان وويل: د علي کورنۍ چيري ده؟

فاطمې وويل: زموږ د ټولو کورنۍ دلته نه اوسيږي هغوی بس زموږ ديدن ته کله کله راځي د علي مور او ورور هم په اوونۍ کي يو ځلي راځي،

مسکان وويل: تاسو لکه چي محصلين ياست؟

فاطمې وويل: هو بس همداسي يي وبوله،

تر څو ساعتو باڼدار وروسته علي د مسکان پر طرف را روان سو او مسکان ته يي وويل: اغلې مسکان شپه ناوخته ده ځو نه نور؟

مسکان وويل: د عايشې او فاطمې څخه مي زړه نه غواړي چي ولاړه سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: درځه نور که دي مور او پلار راکښینستلي وه نو هغوی به ډېر زیات پریشانه سي چي ته چیري یې نو باید د هغوی تر راکښینستو مخکې ځان ورسوو،

مسکان وویل: سمده،

علي وویل: ته د دوی سره خدای په امانی وکه او زه به د هغه نورو ملګرو سره،

عایشې او فاطمې په زهیرانه لهجه مسکان ته وویل: مسکان کله کله راځه موږ ډېر دیغت کړیدی پام به مو په بله وي در سره،

مسکان ورته وویل: سمده وعده کوم چي حتماً به راځم،

عایشې وویل: مسکان ډیره بخښنه غواړو زموږ سره داسي څه نسته چي تاته یي په تحفه کي درکو که نه میلمه خالي لاس پریښودل موږ ته هیڅ خوند نه راکوي،

مسکان وویل: نه نه ماته ستاسو باندار تر هر ډول تحفې ښه خوند راکی خو ما وبخښی چي تاسو ته مي تحفه نه راوړل ځکه چې علي داسی وخت راته وویل چي شپه وه او کور ته یي پري ایښي هم نه یم،

عایشې او فاطمې وویل: موږ هم ستا سره په باندار ډېر خوشحاله سولو،

څو شیبې وروسته علي بیا راغلی او مسکان ته یي وویل: اغلې مسکان که دي باندار خلاص سوی وي ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: هو درځه ستا خو ډیر تلوار دی،

مسکان فاطمې او عایشې ته تر غاړې سوه او خدای په امانۍ یي سره واخیستی وروسته علي وویل: مسکان ودریږه،

کله چي مسکان ودریدل نو علي بیا د مسکان پر سترګو ټوکر ور وتړی مسکان وویل: علي دا څه کوې بس ده نور،

علي وویل: مسکان زه موټر ډیر تیز چلوم بیا بیریږي چي داسي ونه کم،

مسکان وویل: آڅه سمده چي څنګه ستا خوښه وي اوس نو زه څه درته ووایم،

کله چي مسکان او علي موټر ته پورته سول او د کور پر طرف روان سول نو مسکان وویل: علي باور وکه نن مي د فاطمې او عایشې سره ډیر سات تیر سو کاش یو څه وخت نور هم ور سره پاته سوې وای،

علي وویل: خیر که الله کول نو بیابه ورته راسو بیا ښه ډیر باندار ور سره وکه،

د علي او مسکان تر منځ څو شیبې باندار روان وو وروسته مسکان ته خوب ورغلی او بیده سول د موټر په ښوریدو سره مسکان د علي پر اوږه ولګیدل او هلته یي سر د علي پر اوږه کښیښوی کله چي علي ورته وکتل نو موسکی سو او د موسکان پر مخ یي لاس تیر کی، تر څو شیبو وروسته کور راورسیدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس د مسکان پر مخ ور کښيښوی او مسکان يي وښورول او ويويل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان وويل: ها،

علي وويل: کښينه کور راورسيدی،

مسکان لا هم د خوبه وه د سترګو يي ټوکر ايسته کی او بيا يي پخپلو دواړو لاسو د علي لاس ونيوی او بيا بيده سول علي وويل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان بيا سره وښوريدل او ويويل: څه دي؟

علي موسکی سو او ويويل: موسکان کور راورسيدی درځه پخپل اطاق کي بيده سه،

مسکان وويل: يا زه دلته بيديږم،

علي وويل: که دي د کورنۍ غړو په داسي حال کي وليدلي نو ستا او زما د صيحت لپاره به ښه نه وي،

مسکان موسکی سوه او د علي د اوږي څخه يي سر پورته کی او ويويل: ځه بيابه ورته ووايم چي ډير زيات خوب راباندي غالبه سوی وو،

علي موسکی سو بيا يي وويل: تاته لکه چي تر کټ زما پر اوږه ښه خوب درځي که څنګه چي زما اوږه ويني بس پر بيده سي،

مسکان موسکی سوه بيا يي وويل: زه خو بيده يم په ځان نه يم خبره شايد ته مي خپله خپل پر اوږه زما سر را کښيږدي د موقع څخه استفاده کوې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: ښه ښه اوس دي پر ما تاوان کړه خیر که دي بل وار سر زما پر اوږه کښیښنوی نو لیري دي غورځوم،

مسکان وویل: اله ته داسي ظالم یي؟

علي وویل: هو نو هم سر زما پر اوږه کښیږدي او هم وایي چي ته یي خپلي اوږي باندي کښیږدي،

مسکان وویل: اځه سمده زه ملامته یم،

علي وویل: یا یا زه ملامت یم،

مسکان وویل: آځه سمده ته ملامت یي،

مسکان او علي دواړه په خندا سول سره او بیا د موټره راکښته سول علي وویل: زه به د پهلوان موټر ور ولم،

مسکان څو شیبې لاندي کتل بیا یي وویل: علي زه غواړم سبا سهار تاته یو خبره وکم،

علي وویل: سمده تر اوسه سبا سهار ته ډیر وخت پاته دی ته ورسه خوب وکه او زه به د پهلوان موټر ورولم،

وروسته دواړو خدای په آمانی سره واخیستی مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي د پهلوان موټر ور وستی،

کله چي سهار سو نو مسکان ډیره په خوشحالۍ راکښینستل ژر ژر یي حمام وکی او ځان یي تیار کی او د ناشتې میز ته د کورنۍ د نورو غړو سره کښینستل چي علي هم ناست وو تر څو شیبو وروسته علي دباندي ووتی غوښتل یي چي ولاړ سي خو مسکان ور پسي ولاړه سوه مور او پلار یي پوه سول چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان علي ته د تير ماښام د موضوع په اړه وايي نو ډير خوشحاله سول کله چي مسکان په علي پسي ور ووتل نو علي په پارک کي روان وو چي مسکان د شاه لخوا ږغ ور پسي وکی کله چي علي ودريدی نو مسکان په شرمانه ډول ورته وويل: علي هغه ماښام ما تاته وويل چي زه غواړم تاته سبا سهار يو خبره وکم،

علي وويل: د کليوالو تر منځ څه جنجال دی زه به يو وار هلته ژر ځان ور ورسوم چي راغلم بيابه راته ووايي،

مسکان وويل: سمده،

علي ځو شيبې د مسکان سترګو ته کتل مسکان ته داسي ور معلومه سوه چي علي ډير خپه دی بيا يي فکر وکی چي شايد د کليوالو په خاطر خپه وي بيا علي په زهيرانه اواز مسکان ته وويل: مسکان د الله په امان،

مسکان په موسکا ورته وويل: الله دي مل سه علي،

علي مخ د مسکان طرف ته کړی وو او د شا پر طرف روان وو بيا يو دم وګرځيدی او ولاړی،

کله چي مسکان کيسه تر دي ځايه را ورسول نو تر سترګو يي اوښکې روانې سوې روحيلې او د هغې کليوالو ته يي وويل: په هغه ورځ علي ولاړی خو بيا هيڅکله نه راغلی،

ټول ډير حيران سول بيا روحيلې وويل: څه؟ خو ولي؟،

مسکان وويل: ځکه چي هغه نه غوښتل مور ته منفي جواب راکي هغه زموږ سره نسواى پاته کيدلاى نو ځکه يي زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

میني جواب هم نسوای راکولای ځکه که هغه مور ته منفي جواب راکړی وای نو زما او زما د مور او پلار زړونه به مات سوي وای هغه دا نه غوښتل چي زمونږ زړونه رامات کي،

روحیلۍ وویل: نو علي ستا مینه ولي نه کړل قبوله آیا هغه ستا سره مینه نکول؟

مسکان وویل: علي زما سره مینه کول ځکه کله چي هغه تلي نو ډیر خپه وو هغه ځکه ماته تر شا بیا ونه کتل ځکه چي نه یي غوښتل خپلي اوښکې په ما وویني هغه زما سره ډیره مینه کول خو هغه مجبوره وو چي داسي وکي،

روحیلۍ وویل: څنګه مجبوره د هغه څه مجبورتیا وه؟

مسکان تر څو شیبو پوري چوپ پاته وه کلیوالو او روحیلۍ ټولو سترګې مسکان ته نیولي وې بیا مسکان وویل: ځکه چي علي انسان نه وو هغه ارواح وه،

په دي سره روحیله او ټول کلیوال ډیر حیران سول او غالمغال جوړ سو او یو د بله یي سره ویل چي دا څه وایي دا څه وایي بیا روحیلۍ وپوښتل: دا څه وایي؟

مسکان وویل: هو علي ارواح وه،

روحیله نور هم حیرانه سول بیا یي وویل: ته څنګه پوه سوې؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: کله چي علي ولاړی نو والدین او زه هغه ته په تمه وو چي کله راسي نو زه به د مینې ورته ووایم او والدین به زمونږ د واده ورته ووایي مونږ ورته په انتظار وو خو ماښام سو او علي نه راغلی ما ټوله شپه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل خو د علي هيځ درک نسو معلوم کله چي سهار نو ټول کورنۍ مو ډيره پريشانه وه چي علي څه سو خو بيا هم ورته په انتظار وو چي شايد نن راسي تيره ورځ ممکين يو ځای مصروفه سوی وي خو علي نن هم نه راغلی پلار مي په کمپنۍ کي پوښتنه وکړه خو هغو ويل چي دلته هم دا دوې ورځې کيږي نه دی راغلی موږ علي ته څو ورځې انتظار وکی خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي يوه اوونۍ تيره سوه نو پلار مي وويل: داسي نه علي کومه پيښه کړي وي موږ بايد د هغه کور ته ورسو خو کور يي هم نه دی رامعلوم،

نيرجلاء وويل: ماته رامعلوم دی کله چي علي په اولو ورځو کي زموږ کره راغلی وو نو ما پوښتنه ځني وکړه چي ستاسو کور چيري دی هغه راته وويل: چي د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی هلته به يي پوښتنه وکو ان شاءالله پيدا به يي کو،

اشرف خان وويل: درځی نو چي ورسو،

کله چي اشرف خان او کورنۍ يي په علي پسي روانيدل نو په دي وخت کي د اشرف خان په کلاء کليوال راننوتل او د اشرف خان مختته راغلل بيا يي وويل: خان صاحب موږ خبر سوي يو چي علي نادرکه دی؟

اشرف خان وويل: هو دا يوه اوونۍ کيږي چي نه دی راغلی،

کليوالو کي يو مشر وويل: خان صاحب داسي نه چي سردار خان يو څه په کړي وي که داسي وي موږ د سر په سودا علي د هغه څخه ژغورو علي چي څه زموږ سره کړيدي موږ د هغه ښه هيڅکله نه هيروو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: نه پوهیږم شاید هغه څه کړي وي،

کله چي اشرف خان دا وویل چي شاید سردار خان څه کړي وي نو په دي وخت کي شاته ږغ سو: یا خان صاحب،

کله چي کلیوالو او اشرف خان ورته وکتل نو ویلیدل چي سردار خان وو کله چي دوي ته رانیږدي سو نو تر سلام وروسته یي وویل: ما د علي سره هیڅ نه دي کړي زه خپله دلته د علي د پوښتني لپاره راغلم چي درک یي معلوم کم علي یوه اونۍ مخکي شاید هغه ورځ وه چي دی بیا نه راغلی دلته په هغه ورځ پر کومو کسانو چي ما خپل کور او مځکې ګرو کړي وي د پیسو د نه ورکړي په سبب هغو موږ په زوره د کوره وایستلو زه ورونه مي او ښځه و زوی مي پر سړک ناست وو چي علي راغلی او راته ویویل: خان صاحب څه پیښه ده؟

ما ورته وویل: علي زویه موږ تباه سوو د سرپناه ځای لا نلرو هغو کسانو چي ما کور او مځکې پر ګرو کړي وي موږ یي د پیسو د نه ورکړي په سبب د کوره وایستلو،

بیا سردار خان وویل: د علي زړه ډیر نرم او ډیر مینه ناک وو کله چي هغه زما مظلومیت او زما د زوی او کورنۍ سخت حالت ولیدی د هغه پر موږ ډیر زړه وسوځیدی بیا یي څو ورقې راکړي او په مسکا یي راته وویل: خان صاحب دا واخله ستا د کور او مځکو قبالې ما غوښتل تاسو سمې لارې ته راسی دا جنګ او دوښمنۍ پریږدی په مینه ژوند وکی دا دی اوس تاسو سم سوي یاست نو هیله کوم بیا هغه زاړه وخت ته مه ځی او یو حلال کاروبار شروع کی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا سردار خان وویل: علي ماته زما د کور او مځکو قبالې راکړي او بخښنه یي راڅخه وغوښتل زه یي په غیږ کې ونیولم او ولاړی زه په دي خاطر راغلم چي د ښه ژوند لپاره د هغه څخه مننه او د هغه د صیحت پوښتنه وکم خو کله چي ستاسو کلي ته راغلم نو دباندي ټول کلیوال ډیر خوابدي وه ما چي پوښتنه وکړه دوی ویل چي علي نادرکه دی علي زما د زوی پځیر دی باور وکی چي تر زوی هم اوس راباندي ګران دی زه به هغه ته ولي تاوان ور رسوم،

اشرف خان وویل: موږ په علي پسي ډیر پریشانه یو نو ځکه ما او کورنۍ مي غوښتل د علي د درک معلومولو لپاره د هغه کورته ورسو خو تاسو وینم چي تاسو هم په علي پسي ډیر خوابدي یاست نو بیا راځی چي ټول ورسو،

وروسته ټول د علي د درک معلومولو لپاره د هغه د کور په نیت روان سول کله چي ښار او د انجینرۍ پوهنتون ته ورسیدل نو پوښتنه پر پوښتنه یي د علي کور پیدا کی کله چي یي د علي د کور دروازه ور وټکول نو تر څو شیبو وروسته د علي ورور دروازه خلاصه کړل او د کلیوالو او اشرف خان په لیدو حیران سو بیا یي تر روغبړ وروسته وویل: خیریت دی؟

اشرف خان ورته وویل: موږ د علي د پوښتنې لپاره راغلي یو،

د علي ورور تر څو شیبو وروسته دوی ته د کور ته ورتلو وویل کله چي ټول کښینستل او چای یي راوړلي، د مسکان سترګي پر یو دیوال ومښتلي چي د علي عکس پر ځړیدی مسکان د هغه په لیدو موسکۍ سوه بیا نو تر روغبړ وروسته اشرف خان وویل: علي دا څو میاشتې کیږي زموږ سره میلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د هغه په راتلو زموږ ژوند یو بل ډول تغیر وکی موږ په هره برخه کي پرمختګونه وکړل د کلونو کلونو دوښمنۍ مو په دوستۍ بدلي سوې علي نه یوازې زموږ ژوند ته تغیر ورکي ترڅنګ یي د ټولو کلیوالو مرسته هم کول او زموږ د ټولو زړونه یي خپل کړي وه کلیوال د علي سره تر حد زیاته مینه کوي خو دا څو ورځې کیږي علي نادرکه سویدی موږ او ټول کلیوال ډیر پسي پریشانه یو چي علي داسي نابره څه سو؟

د علي ورور تر څو شیبو وروسته موسکی سو او بیا یي وویل: رښتیا هم زما ورور ډیر خدمتګار ځوان وو او د هر چا سره به یي په ورین تندې کمک کوی د هغه سره ټولو مینه کول هغه پر ټولو ډیر ګران وو؟

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: وو بیا څه معنا؟

د علي ورور سر کښته کی او تر څو شیبو وروسته یي په اوښکو ډکو سترګو وویل: علي دا څو کلونه کیږي چي مړ سوی دی،

په دي سره د ټولو بدنونه په ریږد سول سردار خان په حیرانتیا وویل: څه علي مړ سویدی؟

د علي ورور وویل: هو علي مړ سویدی،

اشرف خان وویل: هغه زموږ په کلاء کي چي اوسیدی نو هغه څوک وو؟

د علي ورور وویل: هغه د علي ارواح ده،

د مسکان او ټولو کلیوالو تر سترګو اوښکې روانې سوې او ټول ډیر ګنګ سول بیا د علي ورور وویل: د علي ارواح نه یوازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو سره کمک کوی بلکي د کمي ورځې راهیسې چي هغه مړ سویدی د هغه ارواح د ډیرو خلکو سره کمک کوي اول سر کي ما نه منل چي د هغه ارواح دي وجود لري خو د ډیرو خلکو تر راتګ وروسته چي د علي په اړه به یي پوښتنې کولي بیا مي ومنل چي د هغه ارواح وجود لري،

تر څه ژړاوو و خبرو وروسته اشرف خان د علي ورور ته په ژړا وویل: د علي قبر چیري دی موږ غواړو د هغه قبر ته ورسو؟

د علي ورور وویل: نن زه زیات مصروف یم سبا د پنځه نیَ او د زیارت ورځ ده سبا به ورسو،

ټولو ور سره ومنل کله چي د علي د کوره کلیوال او مسکان را روان سول نو ټول په فکرو کي غرق وه هر یوه به د علي سره خپل تیر یادونه پیادول ځني ځني کلیوال به د علي په کړونو موسکي سول کله چي مسکان کور ته را ورسیدل نو سیده خپل اطاق ته ولاړل او هلته یي پر کټ ځان وغورځوی او ډیر یي وژړل تر ډیري ژړا وروسته مسکان داسي احساس وکی چي ددي پر سر یو چا لاس ور کښیښوی په دي سره مسکان د کټه پورته سول او شاوخوا یي وکتل بیا یي په ژړا وویل: علي ته دلي یي؟ زه پوهیږم چي ته دلي یي هیله کوم زما سره خبري وکه علي هیله کوم ما غوښتل ډیر څه درته ووایم بیا مسکان کلیوالو ته وویل: کله چي زما تر سترګو اوښکې روانې سوې نو زما د کوټې دروازه خلاصه سول داسي معلومه سوه چي علي ولاړی ځکه چي هغه زما په سترګو کي اوښکې نسوای ځغملای او پوهیږم چي هغه به د مجبوریته زما سره نسوای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدلای یا په دي خاطر چي ما به پر هغه ډیر تینګار کړی وای چي پاته سوی وای علي ولاړی او بیا موږ ونه لیدی،

سبا ته مسکان والدین یي او نوره کورنۍ یي د علي د ورور سره د هدیرو پر طرف روان سول کله چي د علي قبر ته ور ورسیدل نو د ټولو سترګې د قبر د شناختې پر ډبرې ولګیدي چي پر لیکل سوې وه شهید علي......، اشرف خان د علي د قبر تر څنګ کښینستی او بي اختیاره په ژړا سو د علي ورور اشرف خان تر څنګ ونیوی او ورته ویویل: خان صاحب ستا د ژړا په لیدو به علي ډیر زهیر سي مه ژاړه د علي لپاره،

خو د اشرف خان او نورې کورنۍ تر سترګو اوښکې د اوبو په شان بهیدلي د مسکان ژړا د ډیره غمه ورکه وه د بدن حرکت یي د لاسه ورکړی وو او همداسي یي د علي قبر ته کتل کله چي یي د علي خبرې راپیادیدلي نو تر سترګو یي مړې اوښکې روانې سوې دوی تر ډیره د علي قبر ته ناست وه وروسته د علي ورور وویل: خان صاحب نور به ځو نو بیابه بل وخت ورته راسو وریځ سره برابره سوه او نن د شدید باران اټکل هم سویدی،

اشرف خان د علي قبر ښکُل کی او ویویل: پر الله دي سپارم زویه،

وروسته ټول ولاړ سول او روان سول کله چي مسکان د علي د قبر څخه یو قدم مخکې واخیستی نو د یو بل قبر د شناختې پر ډبره یي سترګې ولګیدي مسکان چي په زیر ورته وکتل نو د قبر د خاوند نوم شهیده فاطمه وه او تر څنګ یي بل قبر د شهیدې عایشې په نامه وو، مسکان په دي سره ډیره حیرانه سول او پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ودریدل کله چي یي شاوخوا وکتل نو یو کوچنی قبر یي ولیدی چي پر لیکلې وه شهید عباس چي د موټر په ټکر کي په شهادت رسیدلی دی ....مسکان نورو قبرو ته هم وکتل د هغوی خاوند هر یو شهید احمد، شهید زبیر، شهید شعیب، شهید جلال، شهید عابد، شهید ظاهر، شهید قدوس، شهید اتحاد، شهید اکرم او شهید سهیل وه د مسکان مخ د حیرانیه تک سور سو او هغه شپه ور پیاد سوه چي علي ورته ویلي وه چي زه د ملګرو باندار ته ځم چي بیا مسکان هم ور سره ولاړل هلته یي فاطمه، عایشه او د علي نور شهیدان سوې ملګري ولیدل مسکان پوه سول چي په هغه شپه علي زه همدې قبریستان ته راوستلې وم او هغه چي ما ور سره لیدلي وه ټول د علي ملګري او ټول روحونه وه بیا مسکان ته د عایشې خبره ور پیاد سول چي ویل یي: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډیر دیغت کړیدی موږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو یوازې علي ورور د دباندي تلو اجازه لري، بیا مسکان د عایشې د قبر تر څنګ کښینستل او ویویل: حتماً راځم عایشې خور ستاسو سره مي هغه ورځ ډیر سات تیر سو هغه ورځ به زه هیڅ کله هیره نه کم،

بیا مسکان د کوچني عباس قبر ته ورغلل او ورته ویویل: زما کوچنی مونانی عباس جانه زه به ستا مور حتماً پیدا کوم او ورته وایم به چي ستا دیدن ته هره ورځ راسي،

کله چي مسکان د فاطمې عایشې او عباس پر قبرونو ګرځیدل نو د اشرف خان او د نورې کورنۍ پکښي فکر سو کله چي مسکان راغلل نو اشرف خان ورته وویل: لورې د دا نورو قبرو سره دي څه کول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ورته وویل: یو شپه علي ماته وویل چي زه د ملګرو میلمستیا ته ځم ما هغه مجبوره کی چي ما هم در سره بوځې علي زما د سر زورۍ په خاطر زه میلمستیا ته بوتلم هلته چي زه د کوم چا سره مخ سوې وم هغوی ټول د علي پخير روحونه وه او د هغوي ټولو قبرونه مي اوس دلته ولیدل،

په دي خبره سره ټول حیران سول بیا اشرف خان وویل: څه؟

مسکان وویل: هو بابا ما د هغو ټولو سره بانډار وکی په هغه شپه زما د ټولو سره ډېر سات تیر سو هغوی ډېر باادبه بااخلاقه او ښه خلک وه .

اشرف خان او کورنۍ چي یي کله د قبریستان څخه وتل نو په دي وخت کي د اشرف خان مرستیال قریشي راغلی، د هغه په لیدو ټول ډېر حیران سول تر روغبړ وروسته اشرف خان قریشي ته وویل: قریشي ته دا دومره وخت چیري وې؟

قریشي وویل: د علي ورور میلمه وم،

ټول ډېر حیران سول بیا اشرف خان وویل: څنګه؟

قریشي وویل: په هغه ورځ چي زه ورک سوم په هغه ورځ ما او علي تر ډېره په دفتر کي وو بیا علي ماته وویل چي ته ولاړ سه زه یو څو شیبې وروسته درځم زه چي کله د دفتر څخه راووتم تر څه سودا وروسته مي غوښتل چي کور ته روان سم چي په دي وخت کي مي علي ولیدی چي دلته د قبریستان پر طرف را روان دی زه په هغه پسي سوم چي چیري ځي څو شیبې وروسته علي قبریستان ته راننوتی زه هم پسي رالم خو چي په ټول قبریستان کي وګرځیدم نو هیڅوک مي نکړل پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډېر حيران سوم خو چي کله د قبریستان څخه راوتم نو پر يو قبر مي سترګې ولګيدي چي د علي قبر وو زه پوه سوم چي علي انسان نه بلکي روح ده نو ځکه ډېر وبيريدلم او ومي غوښتل چي په تلوار راووځم او تاسو ته ووايم خو په دي وخت کي يو چا زه د شا لخوا پر اوږه ونيولم زه د ډيره وحمه بې هوښه سولم خو کله چي پر هوښ راغلم نو په يو ښايسته اطاق کي پروت وم زه حيران سوم چي کتل مي علي په موسکا اطاق ته راننوتی او زما ترځنګ کښينستی زه ډير بيريدلم خو بيا علي راته وويل: قريشي وروره مه بيرېږه زه تاته هيڅ زيان نه در رسوم،

کله چي زما زړه څه ارامه سو نو علي ته مي وويل: علي ته روح يي؟

علي موسکی سو او راته ويويل: هو قريشي،

ما ورته وويل: نو ته څنګه بيرته دنيا ته راغلی يي،

علي وويل: که څه هم الله د يو چا سره د کمک کولو لپاره هيچا ته اړتيا نلري خو ځني وخت چي الله د يو چا سره کمک کوي نو د يو بل بنده پلاس يي ور سره وکي په دي چي دا کمک کوونکی بنده يي د ثوابو او نيکيو څخه برخمن سي زه د الله سره او الله زما سره ډيره مينه لري نو ځکه زه الله د خپلو بنده ګانو سره د کمک لپاره راوليږلم تر څو ما تر مرګ وروسته هم د نيکيو برخمن کي په دي سره زه د خپل رب ډير ډير حمد وايم،

قريشي وويل: علي تا زه ولي دلته راوستلم او دا کم ځای دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو بیا يي وويل: ته به يو څو ورځې زموږ میلمه سي همدلته،

بیا زه هم هلته اوسیدلم خو درک نه راته کیدی چي دا کم ځای دی علي زما ډير خدمت وکی په اخیره ورځ اطاق ته راغلی او ماته يي وويل: قريشي کورنۍ دي ډيره در پسي پريشانه ده ته دي نور کور ته ولاړ سه،

ما ورته وويل: سمده علي وروره،

بیا علي راغلی او زه يي په غيږ کي ونيولم او تر سترګو يي اوښکي راغلي او راته ويويل: قريشي زما به ډير ياديږی ټوله،

ما ورته وويل: علي وروره ته زموږ سره نسي پاته کیدای؟

علي راته په ژړغوني اواز وويل: يا قريشي وروره کاش چي کولای می سوای،

بیا علي يو ټوکر په لاس کي راته ونیوی او راته ويويل: قريشي وروره؟

بیا زه ور نيږدي سوم او علي زما سترګي راپټې کړي تر څو شیبو وروسته يي پر يو چوکۍ کښينولم ډير وخت هلته همداسي پټې سترګې ناست وم خو کله چي مي سترګي خلاصې کړي نو په دفتر کي وم،

کله چي مسکان کیسه خلاصه کړل نو د ټولو د سترګو څخه اوښکي روانې وې او د علي په فرياد کي يي ژړله ...... يو هيږی پر هغه لاره تيريدل، د هغو خوړو خوړل، د هغو شیانو سره مخ کیدل چي د يو چا يادونه ور سره تړلې وي تر مرګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم سخت حالت پر چا راولي ځني حقيقتونه د خوب په ډول راباندي تير سي کله چي يي د لاسه ورکو نو داسي فکر کوو چي دا خوب وو که څه هم خوب يي بولو خو بيا مو هم زوروي او ژوند مو تريخوي کله چي به هر سهار راکښينستم نو زړه به مي په دي خوشحاله وو چي نن بيا ستا سره مخ کيږم کله چي به در سره مخ سوم نو هغه ورځ به د نړۍ تر ټولو خوشحالترينه شخص زه وم او په کمه ورځ چي به مي ونه ليدي هغه ورځ به ډيره سخته پر ما تيريدل خو بيا به مي زړه ته ډاډ ورکوی چي خير دی يو ورځ ده تيره به سي چي زر ډاډونه به مي زړه ته ورکړل نو بيا به مي لږ څه زړه پر ارامه سو نو ته فکر وکه چي زه دي د تل لپاره پريښولم نو زما پر زړه او روح به څه تيريږي پوهيږي ژوندی جسد پاته سوی يم د ژوند هره خوشحالي مي ستا سره تړلې وه هره ورځ به مي ستا سره د ښه ژوند کولو نوي نوي خوبونه ليدل د ځان سره به مي د ليوني پخير خبري کولي چي ها په دا شي به ته خوشحاله کيږي په هغه شي به خوشحاله کيږي پوهيږي يوازې مي ستا د خوشحالۍ لپاره هر څه يادانښتول د ځان د خوشحالۍ لپاره مي هيڅ نه دي پلان کړي او يا يادانښت کړي يوازې ستا فکر راسره وو خو تا زما ټول خوبونه او ارمانونه چي ستا سره تړلې وه د خاورو سره را خاورې کړل اوس هره ورځ په دي فکر کي يم چي څه ډول ځان ددي ژونده خلاص کم په دي فکر يم چي کله به مرګ راته راسي او کله به زه په خندا ورته ښه راغلاست ووايم د ژوند کولو لپاره الله ﷻ هر چاته د ژوند کولو لامل ورکړی وی زما د ژوند کولو لامل ته وې څومره په اسانۍ دې وويل چي نور مي هيره که ته نه پوهيږي چي ته ماته د ساه اخيستلو حيثيت لري کله چي ساه هيره کو نو ژوند د لاسه ورکوو او ته ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چي ژوند هير كه يعني نور له دنيا ولاړ سه، د خپل زړه څخه زيات نفرط كوم چي تر دومره زياتو غمو راكولو سره سره بيا هم تا يادوي او بي حده مينه در سره كوي، مرگ ستا تر جدايۍ ډير راته اسانه وو په مرگ كي خو صرف روح له تنه وځي خو ستا په جدايۍ كي مي په بدن كي روح سوځي، كله چي به مي وليدلي او تا چي به راته وخندل نو د زړه څخه به ټول غمونه ليري سول او د گل د غوټۍ پڅير به وغوړيدم خو كله چي به راڅخه خپه سولي نو د خزان د پاڼو پڅير به رژيدم او پر مځكه به له غمه غورځيـــدم، كه اول پوهيداى چي ستا جدايي دومره سخته او ستا هيرول ناممكينه دي نو ما به هيڅكله ستا سره مينه او خپلوي نه واى جوړه كړي، زياتره وايي چي دا دومره غمونه څنگه ځغمي يوه اوښكه دي هم له ستركو نه ده بهيدلي؟ ما ورته وويل چي ژاړې خو هغه څوك چي يو غم يى ليدلى وي زه خو د ډيره وخته د يار د غمو سره ژوند كوم د يار غم او جدايۍ ته د نړۍ نور غمونه هيڅ هم نه دي اوس ډير لوى لوى غمونه راته هيڅ هم نه ښكارې، مرگ هغه وخت راځي چي روح او ساه دي بي وفايې در سره وكي نه پوهيږم چې زه څنگه تر اوسه ژوندى ځني پاته يم خو په هر حال زه دي اوس هم يادوم زما اوس هم په زړه كي يي ځكه چي زه رښتينى مين وم يم او يم به نو ځكه تر هر لمانځه وروسته ستا د ښه ژوند دعاوي كوم او ځانته د دنيا څخه د تللو ځكه تر څه وخته چي ژوندى يم تابه هيره نه كم او تر هغه وخته چي تا هيره نه كم تر هغه وخته به پر كراره او خوشحاله نسم زما ياديږي كه كيداى سي نو بيرته راسه.

پاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور کتابونه

- ښځه په اسلام او غرب کې
- کوډې په اسلام کې
- نفلي لمونځونه
- حیثیت ناول
- کندهار اتل ناول
- عاشقي ناول
- نارنج کلاء ناول (اوله برخه)
- زمونږ نیمګړې مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال په اړه

لیکوال صاحب نیک محمد بارک د محمد عیسٰی زوی او د موسٰی جان لمسی دی چې د نن څخه ۲۲ کاله مخکې یې د کندهار په ولایت کې دې دنیا ته سترګې روڼې کړې، بارک صاحب دیني زده کړې د ۵ کلنۍ څخه د خپل کلي په یو دیني مدرسه کې راپیل کړې چې د قرانکریم په قاریتوب کې یې په لنډ وخت کې لنګوټه وتړل او تر څنګ یې په علم حدیث او علم فقه کې څه ناڅه زده کړې وکړې او عصري لومړنۍ زده کړې یې په ملالۍ عالي لیسه کې شروع او په میرویس نیکه عالې لیسه کې یې پای ته ورسولې او د کانکور په امتحان کې د کندهار عمومې دولتې پوهنتون د انجینرۍ پوهنځۍ ته کامیاب سو چې تر څه وخت وروسته یې د یو لړ مشکلاتو په سبب نوموړې پوهنځۍ پریښول او په یو شخصې انستیتوت کې یې د نرسینګ په څانګه کې زده کړی راپیل کړې چې د نوموړي رشتې څخه په ۲۰۲۱ کال د سپتمبر په میاشت کې فارغه سو، بارک صاحب اوس مهال ۲۲ کلن او مجرد دی د خوښې وړ میوه یې کیله د خوښې خواړه یې وریجې د خوښې وړ لوبه یې خپله وظیفه او د کار ترڅنګ یې د موټر او موټرسیکل مسابقه، مینه یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور او وطن سره عادتونه يې ژر غوسه کيدونکی او بيرته ژر پخلا کيدونکی دی د بارک صاحب د لا برياوو په هيله.

په درنښت

صابير احمد شينواری

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library